

SKUPAJ PIŠEMO ZGODBE NAJLEPŠEGA MESTA

**PROF. DR. DANICA PURG
IN IVO DANEU
ČASTNA MEŠČANA
LJUBLJANE 2026**

Ljubljana

**ODPRITE REVIGO IN PREBERITE, KDO SO LETOŠNJI DOBITNIKI PLAKET
IN NAGRAD NAŠEGA GLAVNEGA MESTA, KATERO DREVO IN KATERI
DREVORED STA VAS TOKRAT NAJBOLJ NAVDUŠILA IN KJE SE DRUŽIJO
STANOVALCI NAJ BLOKA. NAJ PA SO TUDI MLADI LJUBLJANČANKE
IN LJUBLJANČANI, S KATERIMI VAM ŽELIMO LEP IN SONČEN MESEC
MLADOSTI.**

O ČEM PIŠEMO TOKRAT

Kakšna sta značilna Ljubljancanka in Ljubljanečan? Dobro vemo, da se vseh ne da stlačiti v en koš, je pa novi častni meščan prestolnice gospod Ivo Daneu v svoji košarkarski karieri dal toliko košev, da bi jih bilo dovolj za vsakega od nas. Častna meščanka je postala prof. dr. Danica Purg, velika zagovornica širjenja znanja. Pravzaprav smo res kar precej radovedni in inovativni, kar dokazujeta mlada izumitelja pametne čelade za varnejše delo v rudnikih in jamah. Zagotovo lahko rečemo, da znamo uživati v življenju in kaj dobrega pojesti, še posebej, če vsaj malo diši po jedeh iz mamine kuhinje. Popoldne gremo radi na špencir po letošnjem najlepšem drevoredu, ki s senco spremlja Ljubljano v Trnovem, ali pa z malčki na enega od živahnih otroških igrišč s super plezali in še boljšo družbo. V ljubljanski mladini že od nekdaj žari plamen ustvarjalnosti in upora, ki sta nujna za premikanje ustaljenih meja in pisanje novih pravil. Zato vam v mesecu mladosti predstavljamo deset mladih Ljubljancank in Ljubljanečanov, ki so vsak po svoje izjemni, kot skupnost pa še močnejši. Verjamemo, da bodo kos vsem izzivom, tako kot so jim bili kos naši predniki. Ti so maja leta 1945 po štirih letih vojne končno dočakali svobodo in porušili ograjo iz bodeče žice, ki je obdajala naše mesto. Danes po njeni trasi vodi čudovita sprehajalna pot, po kateri se vsako leto odpravimo na pohod, ki nas spomni, da je naše mesto heroj, v njem pa smo vsak po svoje junaki, saj skrbimo drug za drugega in za našo ljubo Ljubljano.

Prof. dr. Danica Purg in Ivo Daneu sta letošnja častna meščana Ljubljane. Pogovora z odlično zagovornico izobraževanja in legendarnim košarkarjem preberite na straneh 18–23.

Ljubljana

maj 2026

Izdajatelj

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, Mestni trg 1

Zanj

župan Zoran Janković

Uredniški odbor

Marjan Sedmak (predsednik), Manuela Ela Piškur (podpredsednica), Maruša Babnik, dr. Tina Bregant, Boštjan Koritnik

Odgovorni urednik

Nenad Senić

Pomočnica odgovornega urednika

Nina Kožar

Oblikovna zasnova

Špela Pfeifer

Izvedbeno oblikovanje

Maja Petrovič

Foto na naslovnici

Natalia Polonskaia

Tisk

Salomon, d. o. o.

Naklada

134.450 izvodov

Predloge, pohvale, kritike ali le pozdrave pošljite na: revija.ljubljana@ljubljana.si

Glasilo Ljubljana
Mestni trg 1
1000 Ljubljana

Natisnjeno na okolju prijaznem papirju. Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Mestni občini Ljubljana.

ISSN 1318-797x

ANICA MIKUŠ KOS

upokojena psihiatrinja in pediatrija, častna meščanka Ljubljane 2017

Mi vsi smo lahko heroji

Čim bolj prehajamo v čas negotovosti, ogroženosti od človeškega brezumja in nizkotnosti, tem večje je moje spoštovanje do junaštva tistih, zaradi katerih je moje mesto dobilo naziv mesto heroj. Ponavljajo se dogodki, za katere smo ob koncu druge svetove vojne prepričano zatrjevali: Nikoli več! Prevzema nas občutek nemoči, da ustavimo svetovna zla dogajanja. Tisti, ki še pomnimo, kaj se je dogajalo med drugo svetovno vojno, smo zaskrbljeni, tesnobni. Pa tudi boli nas – toliko mrtvih junakov, borcev za boljši svet, za svet bratstva, enakosti, svobode, in milijoni nesmiselnih žrtev, pobitih kar tako, v imenu ideologije, ki se ponovno razrašča.

Toda spomin na heroje – tiste, ki so prejeli medalje in nazive herojev, in tiste, ki so raznašali letake in na zidove pisali Živela OF –, nam obenem pripelje v zavest, da se tudi v najhujših časih, v okoliščinah največjega nesorazmerja med silami zla in silami dobrega, dobro v ljudeh ohranja. V njih je moč, da se uprejo zlu in krivici, pripravljenost tvegati najdragocenejše – lastno življenje in življenje svojih bližnjih – za obče dobro. To spominjanje in ta vednost spodbujata in ohranjata vero v človeštvo in človečnost, upanje, da bomo odpravili ali vsaj omilili nasilje in krivice, zlo sedanjega časa. Saj je na svetu ob vsem, kar se dogaja slabega in tragičnega, v ljudeh ogromno dobrega. Težava je v tem, da je dobro mnogo manj očitno, manj prepoznavno kot nedobro.

Mislim, da bi prav v sedanjem času morali veliko razmišljati, govoriti, pisati o dobrem. Se vprašati, kaj lahko jaz storim zoper razraščajoče se zlo. Če se nam zdi, da smo nemočni, da z dejanjem v svojih mikrookoljih ne prispevamo pomembno k zmanjševanju zla, se vprašajmo, kaj lahko stori moja skupnost, katerakoli skupnost, v katero sem vključen za zaščito dobrega. Skupnosti – krajevne, verske, strokovne, poklicne – in nevladne organizacije imajo večjo moč od posameznikov.

Tudi mesto je skupnost. Vsi, ki bivamo v mestu, sooblikujemo vzdušje mesta, občutek varnosti, dobrega sožitja, medčloveških vezi, solidarnosti in zaščite posameznika in skupin v stiski, tudi tistih, ki so se zatekli k nam z območij hude revščine in morij. Mesto, še posebej naše mesto, ponuja veliko možnosti in priložnosti, da storimo kaj dobrega za njegovo socialno tkivo in s tem prispevamo k obči človečnosti.

Današnja prizadevanja za mir, varnost, človečnost v naših okoljih ne terjajo tako velikega herojstva, kot ga je terjal upor zoper okupatorja. Terjajo pa srčnost, energijo za upor zoper bližnje in bolj oddaljeno zlo. Vse to ne le za zagotavljanje večje varnosti in dobrobiti nas samih in bližnjih. Tudi zaradi spodbujanja dobrega v drugih, opremljanja drugih z močjo, da udeležijo, kar je dobrega v njih. Kajti tako kot zlo poraja zlo, tudi dobro poraja dobro.

Odpadki, energija in zrak: kako tri mesta rešujemo skupen izziv

V okviru priprav na gradnjo sežigalnice v Ljubljani in Mariboru ter dogradnjo v Celju organiziramo razpravo o enem ključnih razvojnih in okoljskih izzivov sodobne družbe – ravnanju z nerekiclabilnim delom odpadkov in odgovornim vključevanjem teh odpadkov v energetski sistem.

Razprava, ki jo pripravljamo mestne občine Celje, Maribor in Ljubljana, bo v sredo, **27. maja, ob 15. uri v Kinu Šiška** na Trgu prekomorskih brigad 3.

Strokovnjaki z različnih področij bodo predstavili problem količine smeti v Sloveniji, sistemski okvir energijske izrabe odpadkov v Sloveniji in Evropski uniji ter okoljske vidike in vplive na kakovost zraka. Osredotočili se bodo tudi na pogoje, tehnologije in standarde, ki zagotavljajo najvišjo raven varovanja zdravja ljudi in okolja. V okviru dogodka pripravljamo strokovno omizje s strokovnjaki za energetiko, zdravstvo, meteorologijo in okolje ter omizje županov Celja, Maribora in Ljubljane o nadaljnjih korakih in odgovornosti lokalnih skupnosti.

Z odprto razpravo želimo omogočiti čim širši strokoven in argumentiran dialog o učinkovitem ravnanju z odpadki ob doslednem varovanju okolja in zdravja ljudi.

Dogodek bomo prenašali na ljubljana.si.

Ob dnevu biotske raznovrstnosti MOL v sodelovanju s številnimi organizacijami in prostovoljci pripravlja že 4. festival Raznoživo. Vabimo vas, da se nalezete igrivega navdušenja nad rastlinami in živalmi, spoznate, kako mehak je kožuh vidre in kakšen vonj ima bobrovina, ter se preizkusite v prepoznavanju rastlin in drugih nagradnih igrar. Na festivalu boste spoznali tudi invazivne rastline in inovativne načine njihove uporabe – od izdelave papirja do naravnih barvil za tekstil in papir.

Uvodni del festivala bo v sredo, 20. maja, v kinodvorani AGRFT na Aškerčevi 5, kjer bo na ogled dokumentarni film Medena dežela, osrednji del pa bo v petek, 22. maja, ko bo na Stritarjevi ulici potekal pester program za vse generacije.

Naj vas narava navduši – brez kateregakoli bitja bi bila njena zgodba nepopolna.

Zapisniki in magnetogramski zapisi sej Mestnega sveta MOL so objavljeni v rubriki Seje Mestnega sveta na ljubljana.si.

Urejanje parkiranja v Štepanjskem naselju: za bolj varno in zeleno sosesko

Stanovalci Štepanjskega naselja se soočajo s pomanjkanjem parkirnih mest, saj je bila soseska zgrajena, ko je bilo avtomobilov občutno manj kot danes. Zato se s pobudami za ureditev razmer na MOL že več let obračajo tako stanovalci kot tudi Svet Četrtna skupnosti Golovec. Lani smo skupaj z nevladnima organizacijama IPOP in ProstoRož za stanovalce izvedli več srečanj, predstavitev in delavnic, na podlagi katerih smo nato zasnovali novo prometno ureditev. Javni prostor je omejen, zato je ključno, kako ga čim bolj pravično razdelimo ter zagotovimo varnost, dostopnost in urejenost soseske.

Skupina posameznikov novi ureditvi nasprotuje. Vložili so pobudo za lokalni referendum, kar je njihova pravica. Če referendum bo, bodo o prihodnosti Štepanjskega naselja odločali vsi Ljubljančani, ne samo prebivalci te soseske, zato navajamo nekatera dejstva.

Odločalo se bo le o treh vsebinskih členih novega odloka o urejanju prometa, ki ga je 23. marca 2026 sprejel Mestni svet MOL in po katerem:

- bodo prvo parkirno dovolilnico lahko dobili stanovalci s stalnim ali začasnim prebivališčem, ki nimajo v lasti garaže ali parkirnega mesta oziroma niso pridobili parkirnega mesta po ZVETL;
- bo za vsako stanovanje najprej na voljo ena dovolilnica, če bo dovolj prostora, pa še druga in nato tretja. S tem vsi dobijo možnost parkiranja prvega vozila. Zdaj veljavni odlok omogoča izdajanje treh dovolilnic naenkrat na gospodinjstvo;
- bo oteženo parkiranje kombijev in večurno parkiranje vozil od drugod, kar pomeni, da izboljšujemo razmere za prebivalce.

Tako kot v tem primeru bomo morebitne podobne ukrepe v drugih soseskah uvajali le na pobudo stanovalcev.

Na območju Štepanjskega naselja je bilo do 22. aprila letos izdanih **2327 brezplačnih dovolilnic** za parkiranje stanovalcev, od tega velika večina, **1941, za prvi avto** v gospodinjstvu, 344 za drugega in le 42 za tretjega. Na podlagi analize parkirišč, opravljene septembra lani, je na območju Štepanjskega naselja 1809 parkirnih mest, v garažah jih je 604, stanovanj pa je 2505. Na tem območju smo **že zarisali sto novih parkirnih mest** ob Parmski ulici in za trgovino Lidl. Poleti bomo stanovalcem v najem ponudili še **sto parkirnih mest v garaži** nove stanovanjske soseske ob Pesarski in Litijski cesti. Skupaj bo torej na voljo **2613 parkirnih mest**, kar je več, kot je trenutno izdanih brezplačnih dovolilnic.

Ne glede na rezultat morebitnega referenduma se število parkirnih mest v Štepanjskem naselju ne bo povečalo, zato izdajanje treh dovolilnic naenkrat na gospodinjstvo ni rešitev za stiske, ki jih ob iskanju parkirnega mesta doživljajo stanovalci.

Z novim odlokom želimo prebivalkam in prebivalcem Štepanjskega naselja, ki nimajo lastnega parkirnega prostora, omogočiti pridobitev prve dovolilnice. Tako bodo enakopravni s tistimi, ki svoje parkirno mesto že imajo. Šele nato, če je dovolj prostora, sledi izdaja druge in tretje dovolilnice. Naša skrb je zagotoviti večjo dostopnost, varno gibanje, brezskrbno druženje in igro otrok, več zelenja ter prijetnejše življenje v soseski.

Za izvedbo morebitnega referenduma bo morala MOL iz proračuna nameniti skoraj milijon evrov. Milijon, ki bi bil sicer namenjen urejanju javnega prostora za izboljšanje kakovosti življenja meščank in meščanov.

Maja Žitnik, vodja Oddelka za gospodarske dejavnosti in promet MOL

Vita Kontić Bezjak, vodja Odseka za trajnostno mobilnost in javni prostor MOL

Jera Grobelnik, vodja Službe za lokalno samoupravo MOL

Župan Zoran Janković

Čez nekaj mesecev bo minilo 20 let, odkar vodi Ljubljano. Pri svojem delu uživa, rad je med ljudmi, na prvo mesto postavlja spoštovanje in odgovornost do meščank in meščanov ter do svojih sodelavk in sodelavcev. Nasprotna mnenja sprejema, hkrati pa poudarja, da ne mara strašenja ljudi. Ljubljano je pripravljen voditi tudi prihodnja štiri leta.

Župan, kako ste danes? (pogovarjali smo se konec aprila)

Zelo dobro. Vstal sem ob šestih, gledal sem drugi polčas Lakersov, za katere navijam zaradi Luke Dončića. Pred prihodom v pisarno sem si ogledal gradbišče na Peruzzijski. Ja, dobro sem. Imam lepo življenje. Vsak dan je lep.

Kmalu bo minilo 20 let, odkar ste prišli v Mestno hišo. Se še spomnite tistega dneva?

Seveda! Pa tudi vseh dogodkov pred tistim dnem in po njem. To je moje življenje in vseh teh 20 let je, kot da bi bil na dopustu. Prva volilna kampanja je bila res zanimiva. Takrat smo predstavili 22 ključnih projektov. Večina izmed njih danes lepo živi, nekateri pa, žal, še niso zaključeni – prenova tržnice, na primer. Ampak tudi tukaj se stvari premikajo, ministrstvo je pravkar izdalo gradbeno dovoljenje, zdaj čakamo pravomočnost.

Moje največje veselje preteklih 20 let je zmeraj bilo biti med ljudmi – na ulicah, prireditvah in drugih dogodkih. Vsako soboto in nedeljo obiskujem gradbišča in opazujem, kako nastaja nekaj novega. Pogovori z delavci in nadzorniki, pa tudi s sosedi mi dajejo novo znanje.

V vašem prvem volilnem programu je bilo omenjenih 22 projektov, doslej pa ste jih izvedli že okoli 2500. Ali kdaj razmišljate, kaj vse je bilo izpeljano v tem času?

Spomnim se vsakega projekta, vendar govoriti o preteklosti nima smisla, kajti danes se nam zdi, kot da so neke stvari že od nekdaj takšne, kot so, recimo Prešernov trg in Tromostovje brez vozil. Pa vemo, da včasih ni bilo tako. Spominjam se, da smo bili izbrani za najboljšo zeleno prestolnico Evrope med vsemi doslej. Sicer bolj kot nazaj vedno gledam naprej, v prihodnost, saj je moje osnovno vodilo, kako izboljšati kakovost življenja meščank in meščanov. Kmalu bomo predstavili vizijo razvoja Ljubljane do leta 2045. Dejstvo je, da bo to vizijo tudi skozi funkcijo župana

zasledoval nekdo drug. Vprašanje je samo, kdaj. Ampak bistvo je v vsebini vizije, v njej so projekti, ki me res navdušujejo in bodo prispevali, da bo Ljubljana najboljša mesto za življenje.

Nekateri projekti so povzročili tudi odpor posameznih skupin prebivalcev. Gradnja kanala C0 je eden takih.

Za nekatere je to problematičen projekt, sam menim nasprotno. Kanal C0 je zaključen, vsa gradbena dovoljenja so pravomočna, razen zadnjega v dolžini 120 metrov, ker se je nekdo odločil, da bo nagajal. Projekt so potrdili tako vsi nadzor Evropske unije, ker smo zanj dobili evropska sredstva, kot tudi naših državnih organov. Pa nekateri vseeno še kar strašijo ljudi. Nič nimam proti, da kdo nasprotuje kakšnemu projektu ali županu, to je skoraj pričakovano, res pa težko razumem zavajanje in strašenje ljudi. »Župan bo zastupil Ljubljančane!« vpijejo. Kanalizacija A0 v bližini vodnega zajetja v Klečah je stara 50 let in narejena iz betonskih cevi, pa pijemo najboljšo vodo. Ko bo odprt transportni kanal C0, ki je dodatno zavarovan, pa vpijejo, da se bo vse zastrupilo. Lepo vas prosim! Take nespameti še nisem zasledil.

»ŠE IMAM DOVOLJ NOTRANJEGA NABOJA IN MOTIVACIJE, ZATO BOM SPET KANDIDIRAL ZA ŽUPANA LJUBLJANE.«

Še en okoljski projekt je pred nami, gradnja objekta za energijsko izrabo odpadkov. Tudi ta ima nekaj nasprotnikov.

Dajmo temu reči kar sežigalnica odpadkov. Tako ljudje točno vedo, o čem govorimo. Osnovno vprašanje je, kaj bomo naredili z odpadki, ki jih vsak izmed nas proizvede vsak dan. Skupaj z Mariborom in Celjem z gradnjo oziroma nadgradnjo sežigalnic rešujemo velik izziv vse Slovenije, pri čemer poudarjam, da nihče ne bo smel v sežiganje k nam voziti smeti iz tujine. Se pravi, rešujemo samo svoje odpadke. Ja, tudi tukaj so nasprotniki. Pravijo, da Ljubljana ni prevetrena ali da naj naše smeti rešuje Evropska unija. V zadnjih letih v svetu spremljamo več kriz. Vojna v Ukrajini je prekinila dovod plina, konflikt v Iranu pa nafte. Če kdaj, nam mora biti zdaj jasno, da moramo postati čim bolj samooskrbni. Po izgradnji sežigalnice bomo dosegli 70-odstotno samooskrbnost: 30 odstotkov energije bomo pridobili iz svojih smeti, 30 iz biomase, preostalih 10 pa iz sončne energije. Pri tem moram poudariti, da bodo položnice za ogrevanje za prebivalce 40 odstotkov nižje, kot so zdaj. Ob tem trdim, da bo zrak še čistejši zaradi ukinjenih individualnih kurišč in manj tovarnjakov na cesti, ki zdaj odvažajo smeti.

Sicer pa ni na meni, da razlagam o sežigalnici, naj pove stroka. Zato 27. maja skupaj s Celjem in Mariborom v Kinu Šiška pripravljamo odprto razpravo o gradnji sežigalnic, na katero vabimo vse, zagovornike in nasprotnike projekta, saj lahko le skozi strokovno razpravo in s soočenjem mnenj najdemo najboljše rešitve.

V začetku leta ste začeli urejati parkiranje v Štepanjskem naselju. Nekateri stanovalci novemu parkirnemu sistemu nasprotujejo in zbirajo podpise za razpis referendum. Kako gledate na to? Vsak ima pravico do svojega mnenja. Trdim, da je nova ureditev parkiranja v Štepanjskem naselju boljša za tamkajšnje stanovalce, seveda pa se oni lahko odločijo tudi drugače. Tudi če bi referendum uspel, bo še zmeraj prepovedano parkirati na zelenicah, pločnikih in intervencijskih poteh. Žalostno

je, da govorimo samo o avtomobilih, namesto da bi se pogovarjali o varnosti, o urejanju zelenih površin in otroških igrišč.

Urejanje te problematike ni od včeraj in se ga nismo lotili na pamet. Na moje sodelavce in name osebno so se več let obračali stanovalci Štepanjskega naselja, ki so nas opozarjali na težave s parkiranjem. Več kot leto in pol že iščemo rešitve, tudi skupaj z nevladnima organizacijama IPoP in Prostoroz, ves čas smo v procese vključevali stanovalce. Naš cilj je bil vedno samo pravična ureditev parkiranja. No, januarja letos smo v Štepanjskem naselju uvedli plačljiv sistem parkiranja, pri čemer smo stanovalcem s stalnim ali začasnim bivališčem omogočili letne parkirne dovolilnice, enake kot jih poznajo prebivalci z drugih koncev mesta. Za ceno 60 evrov na leto, torej za pet evrov na mesec, lahko parkirajo v okolici svojega doma, pri čemer pa nimajo zagotovljenega točno določenega parkirnega mesta.

Ampak stanovalci so opozorili, da je prostora premalo za vse in da ne glede na dovolilnico ne najdejo prostega parkirnega mesta.

Najprej naj poudarim, da so dovolilnice za stanovalce Štepanjskega naselja do konca junija brezplačne. Glede prostora je pa tako: na območju

Štepanjskega naselja je 1809 parkirnih mest, če ne štejemo garaž in parkirnih mest, ki so jih stanovalci dobili po ZVEtL. Naš načrt je bil, da vsakemu gospodinjstvu, če nima garaže ali ni dobilo parkirnega mesta po ZVEtL, najprej omogočimo nakup prve dovolilnice, saj bi tako lahko vsi dobili dovolilnico za parkiranje prvega avta v družini. Če bi ostal prostor, pa bi začeli izdajati dovolilnice še za drugi in potem še za tretji avto. To se mi zdi najbolj pravična rešitev. Nekateri prebivalci se s tem ne strinjajo in zbirajo podpise za referendum. Vsak ima to pravico, mi zdaj čakamo na 28. maj, ko bomo videli, ali meščanke in meščani želijo o tem vprašanju odločati na referendumu.

O čem natančno bi odločali?

Če referendum bo, bodo meščani odločali samo o treh vsebinskih členih novega odloka o urejanju prometa, ki ga je 23. marca letos sprejel mestni

svet. Torej če bi referendum uspel ali če bi bil odlok umaknjen, bi vsako gospodinjstvo lahko spet prejelo tri dovolilnice naenkrat. Po sistemu »kdor prej pride, prej melje«, bi lahko rekli temu. Na parkirišča bi se znova vrnil tudi večji kombi. S tem se stiske tistih, ki vsak dan krožijo po naselju in iščejo parkirno mesto, ne bi prav nič zmanjšale. Zaradi referendumu ne bo v naselju niti enega dodatnega parkirnega mesta. Pa še to: morebitni referendum bo stal okoli milijon evrov proračunskih sredstev, ki bi jih sicer lahko namenili za projekte, s katerimi skrbimo za kakovost življenja v Ljubljani, tudi v Štepanjcu. Pri tem je treba dodati, da so se prebivalci Bilečanske ceste iz južnega dela Štepanjskega naselja odločili za naš predlog. O tem bo zbor občanov odločal 20. maja letos.

Iniciativi za Štepanjsko naselje so se pridružile še druge civilne iniciative. Kaj to pomeni?

To pomeni, da so se vsi tisti, ki so proti županu, različne civilne iniciative in nekatere stranke, kot so SDS, Pirati in Levica, združili. Lahko bi rekli, da so zlorabili institut referendumu, kajti to zdaj ni več referendum o omenjenih treh členih odloka, temveč referendum proti županu. Naj raje počakajo na volitve in tako prebivalcam in prebivalcem prihranijo stroške, ki bodo s tem nastali.

Novembra nas čakajo lokalne volitve. Boste znova kandidirali?

Da. Lahko bi mi rekli, kaj mi je tega treba in da sem dovolj star ... Ampak ja, še imam dovolj notranjega naboja in motivacije, zato bom spet

»DOBRO SEM. IMAM LEPO ŽIVLJENJE. VSAK DAN JE LEP.«

kandidiral. Nekatere projekte je treba tudi nujno končati. To bi si želel pred zaključkom kariere. Ljubljano imam res rad, lahko je vzor vsemu svetu. Nihče nam ne more očitati razvoja niti ga zanikati. Posamezniki lahko nasprotujejo nekaterim točkam, ampak kakovost življenja v Ljubljani je nedvomno izjemno visoka. Ljubljana je mesto, kjer ljudje živimo skupaj in spoštujemo različnosti. To mi je najbolj pomembno. Ljubljana, mesto heroj, bo še naprej ostala svobodna, junaška in bo pela Hej, brigade.

Letos sta naziva častna meščanka in častni meščan prejela izjemna menedžerka prof. dr. Danica Purg in legendarni košarkar Ivo Daneu. Kakšna se vam zdi letošnja izbira?

Odločitev komisije za priznanja je treba res pohvaliti. Ivo Daneu – nikoli ne bom pozabil, bil sem mulc, ko sem bil na tisti finalni tekmi, in še zdaj vidim transparent »Luna vaša, zlata naša«. Danica Purg je na svojem področju ena najboljših strokovnjakinj na svetu. Zelo dobro se spominjam, kako je zasnovala svojo šolo. Zelo sem vesel, da se pridružujeta zlahtni skupini naših častnih meščanov, in jima iskreno čestitam. Seveda tudi vsem nagrajencem in prejemnikom plaket.

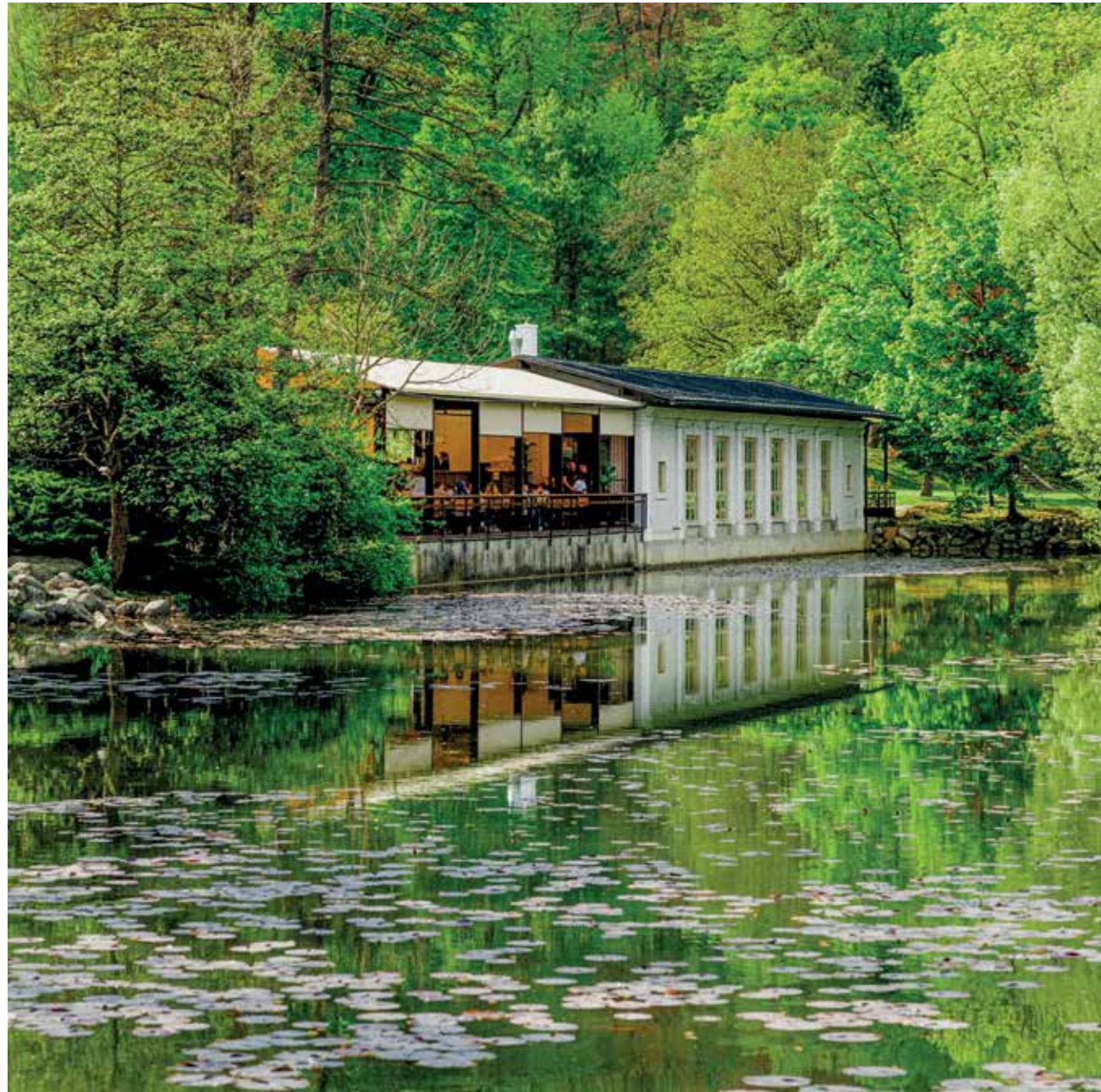
Na svetu lepše rož'ce ni

Grajski vinograd, katerega žlahtne sadeže na južnem pobočju Grajskega griča boža sonce, je letos star 10 let. Ob tem okroglem jubileju je bil sprejet v mednarodno Združenje mestnih vinogradov (Urban Vineyard Association), organizacijo s sedežem v Torinu, ki skrbi za zaščito podeželske, zgodovinske in krajinske dediščine. »Z vašim članstvom ponosno pozdravljamo Slovenijo kot novo državo v naši rastoči mreži 34 vinogradov in 13 držav,« so zapisali. V grajskem vinogradu uspeva 1050 trsov bele sorte belpin oziroma chardonnay in rdeče sorte rdečegrajc oziroma rotburger ali zweigelt, iz njihovih plodov pa so v 10 letih stisnili za več kot 8000 steklenic zelo kakovostnega grajskega vina.

Pod našimi nogami je življenje

Na sprehodu po ZOO Ljubljana boste ob poti nenadoma zagledali nenavadno skulpturo, sestavljeno iz treh velikih krogel, ki se kot v kakšnem filmu Stanleyja Kubricka dvigajo proti drevesnim krošnjam. Imenuje se Zemlja ni bila vedno imenovana Zemlja, nastala pa je pod okriljem iniciative Eles 3000, ki jo je družba ELES zasnovala v sodelovanju s Centrom za kreativnost/MAO. Zamislili so si jo umetnik Brad Downey, biologinja dr. Martina Modic in arhitekt Luka Murovec, ki je o njej dejal: »Ta skulptura je posvečena zdravim tlom. Tri krogle predstavljajo tri pglavitne plasti zemlje pod našimi nogami. Opominja nas, da je prav zemlja tista osnova, od katere je odvisno vse življenje nad njo.«

Čolnarna končno spet pluje

Sprehodu skozi cvetoči park Tivoli dajte piko na i s postankom v Čolnarni ob ribniku. Nova ekipa je očitno rekla: Konec spanja, več življenja in zavihala rokave. Omizja ščebetajo o najnovejših mestnih govoricah, medtem pa jih z neba zalivajo sončni žarki. Notri diši po svežem lesu, zunaj pa si misli odpočijejo ob mirnem ribniku in pogledu na otroško igrišče, po katerem veselo brenčijo malčki in mulčki. Mimogrede, prostor, kamor gre še cesar peš, je zdaj dostopen tudi njim in njihovim varuhom. Kaj pa postrežba? Ravno prav prisotna, kot dober prijatelj, ki ve, kdaj ga potrebujete in kdaj ne. Potem pa ti kar tako podtaknejo še kakšen fin mini dogodek in dan je takoj lepši.

Huda kot poper

Osnovnošolca Tobija Holcar in Svit Bobek sta s podjetnostjo in inovatorstvom navdušila strokovno komisijo na tekmovanju podjetniških idej mladih POPRI, ki ga prireja Primorski tehnološki park. Zasnovala sta pametno čelado za zaščito v nevarnih okoljih, kot so jame in rudniki. Med drugim izboljšuje vidljivost, snema pot in omogoča izdelavo 3D-modelov jam, opremljena pa je tudi s senzorji za zaznavanje nevarnih plinov, ki pravočasno opozorijo na tveganja. Zmagovalca ne počivata na lovorikah, svoj izum sta že patentirala, imata pa tudi nove zamisli, kako čelado še nadgraditi. Neomajno podporo jima dajeta mentorja Katja Presetnik in Mitja Gracar, na njihove dosežke pa je ponosna cela OŠ Vide Pregarc.

Mesto se zahvali

Ob mestnem prazniku, 9. maju, je MOL tudi letos podelila nagrade in plakete glavnega mesta Ljubljana posameznikom in organizacijam, ki s svojim delom in predanostjo skrbijo za boljše in lepše življenje v prestolnici ter prispevajo k njeni mednarodni prepoznavnosti. Letošnji prejemniki nagrad in plaket delujejo na zelo različnih področjih: ustvarjajo kulturno pestrost, ohranjajo dediščino, omogočajo sodobna zdravljenja, prispevajo h gospodarskemu razvoju in s socialnim povezovanjem krepijo kakovost bivanja vseh.

NAGRADE GLAVNEGA MESTA LJUBLJANA ZA LETO 2026

REGIONALNA RAZVOJNA AGENCIJA LJUBLJANSKE URBANE REGIJE

RRA LUR že več kot 25 let skrbi za razvoj na območju ljubljanske regije, pri čemer ima MOL osrednjo in nosilno vlogo. S svojim delom pomembno prispeva k razvoju, ugledu in dobrobiti MOL, h kakovosti prostora, okolja in življenja prebivalcev ter k prepoznavnosti mesta doma in v tujini. Kot osrednja regionalna razvojna institucija pripravlja, usklajuje, spremlja in izvaja razvojne programe ter projekte v sodelovanju z MOL in drugimi občinami v regiji, državnimi organi, gospodarskimi subjekti in nevladnimi organizacijami. Ob tem ima ključno vlogo pri pridobivanju, usmerjanju in učinkovitem upravljanju evropskih in nacionalnih razvojnih sredstev, namenjenih projektom občin v regiji.

BLAŽ PERŠIN

Direktor Muzeja in galerij mesta Ljubljane z 20-letnim stažem je bil pobudnik ideje o prenovi Kina Šiška, zaslužen pa je tudi za prenovu Stare mestne elektrarne. Pod njegovim vodstvom je bila obnovljena Plečnikova hiša v Trnovem, za kar je prejel Valvasorjevo priznanje in nagrado organizacije Europa Nostra v Berlinu. Vzpostavil je Galerijo Jakopič in Galerijo Vžigalica, s prenovo pa je v galerijo spremenil tudi stavbo Cukrarne. Realiziral je številne razstave svetovno priznanih umetnikov in v tujini predstavljal različne slovenske projekte. Za njegovo delo mu je nekdanji italijanski predsednik Giorgio Napolitano podelil naziv viteza na področju umetnosti in kulture. Peršin si nagrado deli tudi s sodelavci in umetniki, ki so sodelovali pri številnih projektih, ob tem pa poudarja, da »morata biti kultura in umetnost del naših življenj, saj le z njuno pomočjo lahko spreminjamo svet«.

FRANČIŠKANSKI ZAVOD LJUBLJANA

V Frančiškanskem samostanu Ljubljana Center se je leta 2023 za javnost odprla Frančiškanska knjižnica, s katero je Ljubljana pridobila dragocen zgodovinski in umetnostno-kulturni prostor, zanimiv za domače obiskovalce in turiste. Knjižnica, ustanovljena pred 800 leti, je naša najstarejša neprekinjeno delujoča knjižnična ustanova, pa tudi največja, najbogatejša in najzanimivejša samostanska knjižnica v Sloveniji. V njej hranijo okoli 70.000 enot knjižnega gradiva in približno sedmino vseh inkunabul na naših tleh. Ohranjeni primeri teh prvih tiskanih knjig so zelo redki in dragoceni. Knjižnico dopolnjuje tudi nov muzej. »Veseli nas, da Ljubljana prepozna naša vlaganja in prizadevanja tako na strokovnem področju varovanja in ohranjanja kulturne dediščine kot tudi na področju turizma,« je ob prejemu nagrade povedal pater Janez Papa.

PROF. DR. IGOR BARTENJEV, DR. MED.

Specialist dermatovenerologije, ki je bil leta 2025 v akciji Moj zdravnik izbran za dermatologa leta, živi za svoj poklic. Že več kot 40 let vsakodnevno delo s pacienti združuje s pedagoško in raziskovalno dejavnostjo. Od leta 1992 redno predava na Medicinski fakulteti v Ljubljani, bil je predstojnik Katedre za dermatovenerologijo, kot gostujoči profesor je predaval tudi na Univerzi sv. Cirila in Metoda v Skopju. Bil je predsednik Združenja slovenskih dermatovenerologov ter je častni član dermatoloških združenj Srbije, Severne Makedonije in združenja baltičskih držav. Poleg tega je še mednarodno priznan predavatelj na strokovnih kongresih, njegov pomembni strokovni prispevek k slovenski dermatologiji pa sta uvedba dermatoskopije in laserske terapije.

DARKO BRLEK

Direktor in umetniški vodja Festivala Ljubljana že več kot 30 let s svojim delom bistveno prispeva k uveljavljanju prestolnice kot odprte, dostopne in mednarodno prepoznavne kulturne destinacije. Programi, kot so Ljubljana Festival, Zimski festival, Slovenski glasbeni dnevi, Mladi virtuozi, mednarodna tekmovanja, Festival na Ljubljanci in mojstrski tečaji ter številni izobraževalni in umetniški projekti, mestu zagotavljajo stalno in kakovostno kulturno ponudbo. Brlek, ki pravi, da mu »nagrada glavnega mesta Ljubljana pomeni veliko priznanje za preteklo delo in spodbudo za naprej«, je za svoje delovanje prejel že več nagrad. Med drugim Bettetovo nagrado za umetniške dosežke, Župančičevo nagrado in prestižno državno odlikovanje predsednika Republike Slovenije – red za zasluge.

PLAKETE GLAVNEGA MESTA LJUBLJANA ZA LETO 2026

MARIJA VERBIČ

Ena najvidnejših in najzaslužnejših osebnosti na področju zdravstvenega izobraževanja in humanitarnega delovanja v MOL je svojo poklicno pot začela v zdravstvu, nato pa je kot profesorica defektologije razvijala strokoven, empatičen in vključujoč pristop k delu z najranljivejšimi skupinami. Kot predsednica Rdečega križa Slovenije – Območnega združenja Ljubljana svoj čas prostovoljno namenja tudi humanitarnemu delu. Za svoje dosežke je prejela zlati znak Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije ter priznanje primus – zaslužna ravnateljica. S svojim zgledom že več kot 50 let pooseblja vrednote, kot so znanje, odgovornost, solidarnost in skrb za skupnost.

ALEŠ DAKIČ

Predsednik Sveta Četrtna skupnosti Golovec je od leta 2010 do 2025 veliko pripomogel h kakovosti bivanja v MOL. S povezovanjem prebivalcev, vzgojno-izobraževalnih ustanov, društev, javnih zavodov in univerzitetnega okolja je v ČS Golovec nastal model skupnostnega delovanja, ki presega lokalni pomen in služi kot primer dobre prakse tudi v širšem mestnem prostoru. Skupaj z mladinskim centrom in dnevnim centrom aktivnosti je vzpostavil Center ČS Golovec – sodoben, živ, večnamenski skupnostni prostor, kar je izjemen dosežek. Leta 2025 pa mu je s pobudo za festival Povezujemo Štepanjsko naselje uspelo povezati več kot 500 prebivalcev različnih generacij.

MIHA GUŠTIN

Priljubljeni glasbenik iz Bežigrada je v slovenskem prostoru najbolj poznan kot ustanovitelj rock skupine Big Foot Mama in večinski avtor njenih prvih uspešnic. Na samostojni poti je ustvaril glasbeni projekt Dolce Vita, osem let deloval v glasbenem projektu Gušti in Polona, s hrvaško pevko Emo Gagro pa soustvaril album Naša stvar. Pisal je tudi glasbo za gledališče in film ter sodeloval z različnimi priznanimi producenti in glasbeniki, kot so Joker Out in Leyre Legarda Ventura. Leta 2024 je izdal samostojen album Ljubezen osvobaja, ki je posvečen zvokom urbane glasbe.

VLADIMIR BIZOVIČAR

Prepoznaven ustvarjalec različnih gledaliških zvrsti in medijev je meščankam in meščanom bolj znan kot Lado Bizovičar. Z dolgoletnim delom je sooblikoval kulturni utrip prestolnice in nastopal na najpomembnejših prizoriščih v mestu, s svojo umetniško držo pa deluje tudi kot ambasador Ljubljane. Dolga leta ustvarja predstave v SiTi Teatru BTC, njegovi podvigi in spektakli, ki privabljajo široko občinstvo vseh generacij, pa polnijo velika prizorišča, kot so Hala Tivoli, dvorana Stožice, Kongresni trg, Križanke in Ljubljanski grad. S svojo ustvarjalnostjo veliko prispeva k promociji mesta, njegovi identiteti in kulturni samozavesti.

MONIKA ŠPAR

Vodja Centra aktivnosti Fužine vse od njegove ustanovitve leta 2010 s svojim delom pomembno prispeva k oblikovanju sodobnega, odprtega in vključujočega prostora za starejše. Z inovativnim programom jim omogoča, da svoje znanje, spretnosti in izkušnje prenašajo na druge generacije ter s tem krepijo lastno vrednost, solidarnost in pripadnost skupnosti. Tako pomaga uresničevati cilje MOL na področju socialne vključenosti, starosti prijaznega mesta in kakovosti bivanja vseh generacij. »Plaketa glavnega mesta Ljubljana je potrditev, da smo na pravi poti, naše delo pa je dokaz, da je tudi starost lahko čas rasti, novih prijateljev in številnih priložnosti,« se je razveselila priznanja.

KMEČKA STROJNA SKUPNOST SAVLJE - KLEČE, ZDRUŽENJE

Prostovoljno združenje kmetov in drugih prebivalcev Savelj, Kleč in Ježice je bilo ustanovljeno leta 1907, od leta 2022 pa ima status nevladne organizacije, ki skrbi za ohranjanje in promocijo kulturne dediščine za prihodnje generacije. Pri tem najbolj izstopa Posavsko štehanje, tradicionalna etnološka prireditev ljubljanskega podeželja, ki je kot pomemben del lokalne identitete vpisana v register žive kulturne dediščine. Skupnost z gledališko skupino BEŠTEKteater spodbuja kulturno življenje v vasi, ohranja predstavitve starodobne kmetijske mehanizacije in tradicionalnih opravil, skrbi za urejeno okolje, povezuje prebivalce ter sodeluje z drugimi društvi in institucijami.

ONKOLOŠKI INŠTITUT LJUBLJANA

Vodilna nacionalna zdravstvena organizacija na področju onkologije ima več kot 85-letno tradicijo. Bolniki tam dobijo multidisciplinarno zdravstveno oskrbo, pri čemer Onkološki inštitut izvaja celosten pristop k obvladovanju raka, torej presejanje, preventivo ter diagnostično, terapevtsko, rehabilitacijsko in paliativno oskrbo bolnikov. Je nosilec ključnih kliničnih pobud, znanstvenih raziskav in izobraževalnih programov v onkologiji. Vodi Državni program obvladovanja raka, z izvajanjem presejalnih programov za zgodnje odkrivanje raka in preventivnih programov (DORA in ZORA) pa pomembno prispeva k zmanjševanju pojavnosti raka in umrljivosti zaradi njega ter k izboljšanju izidov zdravljenja.

PROF. DR. DANICA PURG IN IVO DANEU

ČASTNA MEŠČANA LJUBLJANE 2026

Prof. dr. Danica Purg je izjemna ženska, vizionarka in pionirka na mnogih področjih. Odločna zagovornica izobraževanja je pred štirimi desetletji, še v drugačnem družbenem sistemu, ustanovila poslovno šolo IEDC Bled, ki je hitro prerasla nacionalne okvire ter postala ena najvplivnejših šol na območju srednje in vzhodne Evrope. Njen življenjski opus je izjemen, v ospredje pa ves čas postavlja znanje, etiko, odgovornost, odprtost in povezovanje.

Kaj vam pomeni naziv častna meščanka Ljubljane? Pomeni mi zelo veliko. Več, kot bi si mislili na prvi pogled, saj sem prejela že veliko priznanj, diplom in častnih doktoratov, med katerimi sem najbolj ponosna na imenovanje dekanja leta 2010 v svetovnem merilu in na sprejem v Thinkers 50 Hall of Fame lani v Londonu. To, da sem zdaj dobila še naziv častna meščanka, je absolutno veliko priznanje, saj ga je doma najtežje dobiti. Zelo sem vesela, rada imam Ljubljano in zelo cenim vse, kar sta župan in njegova ekipa naredila za razvoj Ljubljane. To je res čudovita nagrada in želim si, da bi lahko v prihodnje za mesto naredila še več.

Boste morda združili moči z vašim dolgoletnim prijateljem prof. Janezom Koželjem?

Da, s prof. Koželjem se poznaša še iz mladosti. Je človek velikih idej in z veseljem bi se angažirala pri razvoju njegovih zamisli o trajnostnem razvoju mesta.

Kje sploh najdete čas za vse vaše aktivnosti, projekte?

Časa res nimam, na veliko srečo pa imam moža, ki mi veliko pomaga. Ves čas me podpira pri vsem, kar počnem, da o tem, da skrbi za to, da je stanovanje lepo, sploh ne govorim. Petdeset let sva že poročena in mislim, da človek ne more uspeti, še posebej pa ne ženska, če nima podpore doma.

Poslovno šolo na Bledu ste ustanovili leta 1986. To so bili čisto drugi časi, druga država.

Že od zgodnje mladosti sem verjela v enake možnosti, kar zadeva izobraževanje in zdravstvo. Mislila sem si, da bom nekaj naredila za takratno Jugoslavijo in za Slovenijo, če bom ustanovila menedžersko šolo, saj smo potrebovali profesionalno vodenje. Tega sem se lotila z velikim entuziazmom in od vsega začetka verjela v kakovost. Moj prvi slogan je bil: »Only the best is good enough.« (Samo najboljše je dovolj dobro.) Sem pa takoj ugotovila, da za to nimam profesorjev, zato sem jih začela vabiti iz tujine. Obiskovala sem najboljše šole na svetu in k nam pripeljala tamkajšnje profesorje. Profesor Kraljič mi je takrat rekel: »First class people bring first class people (prvorazredni ljudje pripeljejo prvorazredne ljudi), drugorazredni pa tretjerazredne.« Imel je zelo prav, saj so mi ti prvorazredni profesorji res pomagali in z mnogimi še zdaj sodelujem. Tudi sama sem potem šla študirat na Harvard in v druge

»ZELO POMEMBNO JE POTOVATI, BITI RADOVEDEN IN SI PRIZADEVATI ZA ŠIRINO PRI IZOBRAŽEVANJU.«

šole, da sem videla, kaj je res dobro. Ves čas sem se učila in se naučila.

Vseskozi poudarjate pomen znanja in izobraževanja. Imate kakšen nasvet za mlade generacije?

Zelo pomembno je potovati, biti radoveden in si prizadevati za širino pri izobraževanju. Zato bi jim svetovala, naj gredo študirat več stvari. Recimo umetnost in menedžment hkrati. Ali pa medicino in menedžment. Zgodovino in nekaj drugega. Zelo važno je povezovati ta znanja. Jaz imam doktorat iz političnih ved, potem sem dodala menedžment. Ker sem se veliko ukvarjala z umetnostjo, sem v naši šoli vpeljala predmet Umetnost in vodenje, ki je nekaj posebnega v svetovnem merilu. Le kaj se lahko menedžerji naučijo od glasbe? Biti boljši poslušalec. Od likovne umetnosti se lahko naučijo, kako biti boljši opazovalec. Umetnost je zelo pomembna. In še nekaj je pomembno – kreativnost. Časi, v katerih živimo, so težki in nepredvidljivi, zato mislim, da bodo obstala tista podjetja, ki imajo najkreativnejše ljudi. Take, ki imajo podjetniški duh, občutek za širino in povezovanje.

Kako pa v tem okviru vidite Ljubljano? Je mesto, ki spodbuja podjetništvo?

Največ podjetništva vidim v umetnosti. Ljubljana ima toliko umetniških vsebin, tako napredna je na tem področju, da nimam nobene želje biti v kakšnem drugem mestu na svetu. Veliko podjetniških idej imamo tudi v znanosti, na Institutu »Jožef Stefan«, na primer, ali na Kemijskem inštitutu ter v zasebnih podjetjih, kot so Cosylab in podobna. Tu lahko vidimo tiste prave podjetnike, ki so s kreativnimi idejami naredili nekaj novega, kar je zdaj v svetu zelo znano. Zdi se mi izjemno pomembno, da se toliko novosti najde v tako majhni državi. Pri nas je vse bolj unikatno, podjetniki morajo biti bolj ustvarjalni, da uspejo.

Menedžment je zelo moško področje. Ste to, da ste ženska, kdaj čutili kot prednost?

Dostikrat sem čutila, da je dobro, da sem ženska. Moški so bili velikokrat presenečeni, da sem ženska, pa še iz socialistične države sem prihajala, zato sem jih zanimala. Mislim, da je bila to res moja prednost. Ko sem še študirala, pa se mi ni zdelo tako. Ker sem bila ženska, sem se morala bolj dokazovati. Zelo me je motilo, ker me niso poslušali, včasih sem bila prav zafrustrirana. Ko sem ustanovila šolo in se že bolj uveljavila, sem pa videla, da je biti ženska moja prednost. Ženske sicer premalo pomagajo drugim ženskam, je pa tudi res, da jih je veliko manj na vodstvenih položajih. Opažam, da so premalo ambiciozne, da bi prišle prav na vrh.

»PONOSNA SEM, DA ŽIVIM V LJUBLJANI, KI JE POLNA DRAGOCENE ARHITEKTURE IN LEPOTE.«

Na žalost so še vedno tudi premalo podprte doma, da bi lahko naredile kaj več.

Se imate za pogumno?

To pa zagotovo. Ko sem lani pisala avtobiografijo, sem bolj kot ponavadi razmišljala o tem, da je pogum ena mojih najboljših lastnosti. Narediti leta 1986 menedžersko šolo, ki je bila pomemben nosilec sprememb, in imeti celoten program šole v angleščini je bilo v tistem času pogumno dejanje. Ljudje so mi očitali marsikaj, tudi v akademskem svetu so mi metali polena pod noge. V začetni fazi podjetniške poti ali pa v času krize je pogum strašno pomemben. Sicer so pomembne tudi druge kvalitete, ampak pogum je zagotovo ena najpomembnejših lastnosti v menedžmentu.

Letos ste se upokojili. Ste si kdaj predstavljali, da boste šli v pokoj?

Ne! Nikoli! Tudi nisem imela tega namena, potem pa je tako nanaslo. Počakala sem toliko, da sem imela polnih 40 let dela na šoli, in potem sem se na svoj rojstni dan upokojila. Še naprej pa vodim združenje menedžerskih šol CEEMAN, ki sem ga ustanovila pred 33 leti. Videla sem, da si nihče, če si sam, zato sem začela povezovati menedžerske šole med seboj. Danes je v združenju 200 šol, imamo tudi svojo akademijo, ki pomaga drugim šolam, da rastejo. To je moj hobi, bi pa združenje rada naredila tako močno, da v prihodnjih letih ne bo več odvisno od predsednika. In mogoče se bom takrat zares upokojila.

V Ljubljano ste pripeljali ogromno gostov iz vsega sveta. Kaj jim najraje pokažete?

Skoraj vsi moji gosti se zanimajo za umetnost, zato jih vedno peljem na razstave v Galerijo Cukrarna, v Narodno in Moderno galerijo ter v Plečnikovo hišo. Peljem jih tudi po mestu, kjer je polno malih galerij, v katerih so kupili že veliko slik. Rada jih odpeljem tudi na grad, Lutkovni muzej je čudovit. Tudi v dobre restavracije jih rada peljem. Zelo sem ponosna, da živim v Ljubljani, ki je polna dragocene arhitekture in lepote.

Ivo Daneu je kot košarkar osvojil vse, kar športnik lahko osvoji. Odlične igre, medalje na olimpijskih igrah, svetovnih in evropskih prvenstvih, predvsem pa izjemne osebnostne lastnosti so ga za vedno vpisale med legende svetovne košarke. Med drugim je član Mednarodnega košarkarskega hrama slavnih in Hrama slovenskih športnih junakov, njemu v čast so v Košarkarskem klubu Olimpija upokojili dres z njegovo številko 13.

Začniva s klasičnim vprašanjem. Kaj vam pomeni naziv častni meščan Ljubljane?

To je velika čast. Ogromno je Ljubljančanov, od zdravnikov, ki jih izredno spoštujem, do vseh drugih, ki si zaslužijo ta naziv. Da ga v taki konkurenci dobi športnik iz kolektivnega športa, je res velika čast in zadovoljstvo. Morate vedeti, da smo športniki v kolektivnih športih odvisni od soigralcev, saj brez dobrih soigralcev ne moreš dosegati uspehov.

Na Pražakovi ulici zdaj živite že trije častni meščani. Mogoče bi jo lahko preimenovali kar v ulico častnih meščanov.

(*smeh*) Ja, moja sosed a Elza Budau in Danilo Türk sta tu doma. Zanimivo naključje, kajne? Zelo sem vesel, da živim v centru mesta, kjer je vse dosegljivo peš. Pa še Kavalirja imamo. Jaz ga kar veliko uporabljam, ker v teh svojih letih malce težje hodim.

Vam je Ljubljana všeč?

Izredno mi je všeč. Všeč mi je, da se župan trudi, da bi jo še izboljšal, čeprav nekateri ne marajo visokih stolpnic, ki se zdaj gradijo. Ljubljana mi je všeč, ker ima ogromno zelenja, ker ima vodo, reko Ljubljanico. V Ljubljani živim že od leta 1956, seveda pa imam rad tudi svoj rojstni Maribor, ki ga tudi urejajo. Tam sem bil navajen na Dravo, ki je malo širša od Ljubljanice. Ampak Ljubljana je res lepo mesto in upam, da jo bomo znali obdržati lepo, da ne bo toliko smeti po tleh, recimo. Čeprav je Voka Snaga zelo dobra služba, samo ljudje so taki, kot so. To je stvar kulture in zelo bi bil vesel, če bi ljudje malo bolj pazili na čistočo mesta.

Kakšen odnos imate s Tivolijem?

Tivoli je praktično moj drugi dom. Ko sem prišel v Ljubljano, smo igrali še na prostem, pod kostanji, nato pa je Boris Kristančič v Ljubljano pripeljal svetovno prvenstvo v košarki in so zgradili Halo Tivoli. Takrat so bile table za koše narejene iz debelega lesa, stojalo pa so v Litostroju naredili kar iz širokih cevi. Spomnim se, kako je trener ženske ekipe Nande Bizjak enkrat v jezi udaril po tem stojalu in si zlomil roko. (*smeh*) No, potem so jih nadomestili s plastičnimi cevmi.

V Tivoliju sem bil res cele dneve, tukaj sem dolga leta rekreativno igral tudi tenis. Na žalost ga zaradi poškodbe zapustja že 15 let ne igram več. Sem se večkrat pohecal, da sem toliko v Tivoliju, da bi si zaslužil kakšen apartma, kjer bi se lahko stuširal in se malo spočil, ko bi bil

»ZELO SEM VESEL, DA ŽIVIM V CENTRU MESTA, KJER JE VSE DOSEGLJIVO PEŠ. PA ŠE KAVALIRJA IMAMO.«

utrujen. No, moram se pohvaliti, da imam dostop do zgornje ploščadi pred Halo Tivoli, kjer lahko parkiram, ko pridem tja.

Obdobje okoli svetovnega prvenstva v Tivoliju je bilo posebno. To so bili lepi časi, kajne?

Ja ... veliko spominov imam iz tistih časov. Med drugim se spomnim, da je v Ljubljano prišla ameriška reprezentanca kot kulturna pomoč Jugoslaviji. Igrali smo skupaj z Billom Russlom, Bobom Cousyjem, Oscarjem Robertsonom in Jerryjem Lucasom. Imeli smo srečo, da so prišli dva dni prej, zato smo jih lahko peljali na Bled in še zdaj imam pred sabo sliko, kako si je Bill Russell izposodil čolniček in odveslal na sredino jezera. Tam se je ustavil, vzel knjigo in lepo bral. Škoda, da tam takrat ni bilo fotoreporterjev, ta slika bi bila enkratna za Slovenijo in za Bled. Ampak tako je pač bilo takrat.

Kako je bilo igrati na svetovnem prvenstvu pred domačim občinstvom?

Romantično!

Je bila osvojitev naslova svetovnega prvaka vaša največja zmaga?

Ne. Veste, jaz sem imel izdelan kriterij, po katerem so bila svetovna prvenstva manj vredna kot olimpijske igre. Seveda tudi medalj s svetovnih prvenstev ne podcenjujem. Poleg zlata, osvojenega v Tivoliju, smo zmagali tudi leta 1966 na neuradnem prvenstvu v Čilu, v Riu de Janeiru in Urugvaju pa smo bili drugi. Tista srebrna kolajna z olimpijskih iger v Mehiki leta 1968 mi je res najbolj pri srcu, čeprav smo naslov svetovnih prvakov osvojili v Ljubljani. Je pa še nekaj: pred svetovnim prvenstvom v Ljubljani sem bil poškodovan, imel sem natrgano mišico na nogi, podobno kot zdaj Luka Dončić, samo manj. Če ne bi igrali v Ljubljani, me sploh ne bi bilo v reprezentanci. Tako pa so me pregovorili. Na šestih tekmah skupaj sem igral samo sto minut, na vseh prejšnjih pa najmanj 30 minut na vsaki tekmi. Tako lahko rečem, da sem na prvenstvu v bistvu samo statiral.

Ljubezen do košarke ste prenesli tudi na svoja otroka in vnuke.

Niti ne, so se kar sami odločili za košarko. Nikoli jih nisem usmerjal, sem bil pa zelo vesel, da sta oba sinova igrala košarko. Starejši Klemen je kmalu nehal in se posvetil študiju, Jaka je pa vztrajal. Vesel sem, da košarko igrajo tudi vnuki. Najstarejši Jure je že končal kariero in doštudiral, Žiga je pa zdaj profesionalac. Na žalost je poškodovan in je ta sezona zanj izgubljena. Upam, da mu bo poškodbo stopala uspelo sanirati in da bo septembra že nazaj na parketu. Tudi vnukinja Brina igra košarko. Dedija je že prerasla, saj ima daljše roke in prste od mene.

»LJUBLJANA JE RES LEPO MESTO IN UPAM, DA JO BOMO ZNALI OBDRŽATI LEPO.«

Pridejo kdaj k vam po nasvete?

Ne. Moram reči, da se doma zelo malo pogovarjamo o košarki.

Na tekme pa hodite?

Seveda! Z ženo sva skoraj na vsaki tekmi. Poleg Cedevite Olimpije hodim tudi na tekme Ilirije, ker igrajo v Hali Tivoli.

Vam je Hala Tivoli bolj všeč kot Stožice?

Zagotovo. Hala Tivoli ima košarkarsko športno dušo. Stožice je še nimajo, ampak upam, da jo bodo pridobile, še preden umrem. Dvorana Stožice je krasna, je pa zelo velika in zato na žalost še ni čisto polna. V Stožicah šest tisoč gledalcev ne pomeni nič, v Tivoli jih pride pa dva tisoč in je vse polno. Rad grem v Stožice, ampak še raje pa v Halo Tivoli.

Za koga bolj navijate, za Cedevito Olimpijo ali za Ilirijo?

No, normalno, da za Cedevito, ampak tudi Ilirija mi je všeč.

Imate kakšen nasvet, kako otroke in mlade pritegniti v šport?

Otroci imajo radi šport, samo možnosti jim moramo ponuditi in objekte. Je pa res, da so zdaj ti nesrečni mobilni telefoni velik problem.

Lepo je opazovati mlade športnike. Nedavno sem v Hali Tivoli spremljal tekmovalce, ki ga je organizirala Košarkarska zveza Slovenije in na katerem so se predstavili košarkarji v kategorijah do 16, 18 in 20 let. Super vzdušje je bilo, v eni kategoriji je bila Ilirija celo boljša od Olimpije.

Katerega košarkarja najbolj cenite?

Če moram izbrati samo enega, je to Bill Russell. Cenim tudi vse športnike v individualnih panogah.

Pri 88 letih ste v izjemni formi. Kako skrbite za svojo kondicijo?

Moja žena pravi, da me družba drži gor. Imam dosti prijateljev, s katerimi se ob sobotah dobivamo na »maši« (tako imenujemo naša druženja) na tržnici, ob nedeljah pa Pr' krač v Dolskem, malce ven iz Ljubljane. Veliko časa pa seveda preživim tudi v Tivoliju.

Pod mestnimi krošnjami

Na svetovni dan Zemlje je Ljubljana dobila svoje drevo in drevored leta 2025. Po izboru meščank in meščanov naziva pripadata veličastnemu hrastu in drevoredu v Trnovem.

Razglasitev drevesa in drevoreda leta je del tradicionalne okoljske akcije Za lepšo Ljubljano, s katero MOL vsako leto na različne načine spodbuja skrb za urejeno in zeleno okolje. V tem duhu potekajo številne pobude in kampanje ozaveščanja, pri čemer imajo drevesa veliko vlogo: so pomemben del našega prostora,

soustvarjajo podobo mesta in neposredno vplivajo na kakovost bivanja. Ljubljank in Ljubljančani so letos predlagali 31 dreves in 17 drevoredov, nato pa s spletnim glasovanjem določili zmagovalca.

Na nasipu med Barjansko cesto, Malim grabnom in Opekarsko ulico stoji veličasten hrast (*Quercus* sp.), ki se zdaj ponaša tudi z nazivom drevo leta 2025. Njegovo izrazito razprto krošnjo, za katero stroka pravi, da je posledica neovirane rasti, je težko spregledati; vedno pritegne pogled ne glede na to, ali greste mimo vsak dan ali ste v tem okolišu povsem po naključju.

Če lahko tak vtis pusti že eno samo drevo, se v drevoredu tak občutek samo še okrepi. Meščanke in meščane je med tokratnimi predlogi najbolj prepričal drevored pobešavih vrb ob Ljubljani v Trnovem. Kot pravi strokovna komisija, je ta drevored ena izmed najbolj prepoznavnih krajinskih značilnosti mesta in del ureditve nabrežja Ljubljane, ki jo je zasnoval arhitekt Jože Plečnik. Pobudniki pa so ga opisali kot prostor, ki pomiri, razveseli in s svojo spreminjajočo se podobo skozi letne čase opominja na lepoto sprememb.

Le kdo, ki se vsaj občasno sprehodi po tem delu Ljubljane, se s tem ne strinja?

Drevored v Trnovskem pristanu očara v vseh letnih časih. Samo nekaj korakov iz mestnega središča ponudi toliko možnosti za pobeg iz vsakdanje rutine: drevored lahko izkoristite za hiter sprehod ali pa umirjeno posedanje na kamnitih stopnicah, kjer imate občutek, da je dobra ura v družbi minila v samo nekaj minutah. Če pa se tja odpravite sami, je opazovanje mirne reke lahko vaja iz čuječnosti. Kavno prinesite s sabo ali jo spijte v bližnjem lokal, sami ali v dvoje, s knjigo ali brez nje. Obiščite ga zjutraj, popoldan ali zvečer; čeprav je vedno isti, vas bo očaral na različne načine. Ko pa se resnično želite naužiti pogleda na čudovite krošnje, se

odpravite čez most, na drugo stran, kjer lahko opazujete, kako se veje pobešavih vrb skoraj skoraj dotikajo vode. Na tej ali na oni strani je lahko drevored leta odlična priložnost za romantični zmehek, pa naj bo to nova ali stara ljubezen ali zgolj ljubezen do življenja in narave sredi urbanega okolja.

Tako hrast kot drevored zaznamujeta posebni označbi, ki ju do naslednjega izbora postavljata v vlogo predstavnikov mestnega drevja in hkrati opominjata na pomen, ki ga prestolnica namenja zelenim površinam. Ta skrb je prepoznana tudi širše; Ljubljana je namreč že sedmič prejela naziv mesto dreves

v okviru programa Tree Cities of the World, ki ga podeljujeta Fundacija Arbor Day in Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo. S tem ostaja del mednarodne mreže mest, ki sistematično skrbijo za urbano drevje ter krepijo trajnostni razvoj in kakovost bivalnega okolja.

A brez skrbi! Drevesom se v mestu ne posvečajo samo ob takšnih izborih, temveč vse leto: z rednim vzdrževanjem, sajenjem novih dreves ob prenovah in urejanju javnih površin ter z nego v mestnih gozdovih. Prav to zagotavlja, da drevesa niso samo lepa kulisa, temveč živ in trajen del mesta.

Naj blok in naj odnosi

Vokviru akcije Za lepšo Ljubljano je bila za naj blok leta 2025 razglašena večstanovanjska stavba s štirimi vhodi na Adamičevi ulici 11–17. Zgrajena je bila leta 1972, v njej je 77 stanovanj, njeni povezani stanovalci, ki si radi pomagajo med seboj, pa skrbijo, da je vzorno vzdrževana in urejena.

»Nikoli se ne bi preselila,« pravi Lea Benedejčič, ena od staroselk, in nadaljuje: »Kar precej nas v tej stavbi živi že od začetka. Večina je že starejših, nekaj pa nas je takih, ki smo bili takrat še otroci. In tudi ko se starejši odselijo, gredo v dom ali umrejo, stanovanja večinoma prevzamejo nasledniki, ki so hiše vajeni in vedo, kako funkcioniramo.« Tako ni čudno, da se vsi poznajo in pozdravljajo po imenih, skupaj

pa hodijo tudi na kavo ali sprehod. Pred blokom se dostikrat zbere gruča stanovalcev, ki se zaplete v klepet. Kako so povezani, vedo tudi dostavljavci, ki pozvonijo kar pri sosedu, če se kakšna starejša dama ne odzove na zvonec. Seveda pride tudi do nasprotujočih si mnenj, vendar Benedejčičeva pravi, da večjega konflikta niso imeli že leta.

Upravnik objekta Tomaž Bobič, ki je bil devet let tudi stanovalec bloka, rad pove, da je to hiša, kjer so varčevali za vzdrževanje, ko rezervnega sklada uradno sploh še ni bilo. »Imeli so odprto hranilno knjižico, da so čez poletje, ko ni bilo ogrevanja, zbirali denar za vzdrževanje. Prvi v kareju so si upali obnoviti fasado, ker so bile prej na njej salonitne plošče. V zadnjih letih

so izolirali stene in podstrešje, zamenjali večino oken, predelali toplotno postajo za pripravo sanitarne tople vode ... Običajno traja zelo dolgo, da se sploh kaj naredi. Tu pa je vedno bilo zaupanje in zato stvari rastejo,« pripoveduje Bobič, Benedejčičeva pa pojasni, da ima vsak od štirih vhodov po dva predstavnika v nadzornem odboru, ki se srečuje vsak mesec. »Vedno se najde kdo, ki ima drugačne ideje, a se o tem skupaj pogovorimo.«

V času, ko celo v politiki bolj stavijo na moč kot na diplomacijo, stanovalci naj bloka 2025 dokazujejo, da gre tudi drugače. Seveda nič ni popolno in tudi Benedejčičeva pravi, da bi si želeli vgraditi še dvigala, a je za zdaj to še prevelik zalogaj zaradi financ in zapletenega postopka.

Najbogatejša banka

Daleč na arktičnem severu v arhipelagu Svalbard leži otok Spitsbergen, na katerem v zgradbi Svetovne semenske banke hranijo največjo zbirko rastlinskih semen in genskega materiala na Zemlji. Vkopana je globoko v skalo, izpod ledu in snega gleda le ozek vhod, ki spominja na prizorišče kakšnega znanstvenofantastičnega filma z nesrečnim koncem. Pravzaprav je tudi njeno poslanstvo takšno, da o njem nočemo preveč razmišljati. V njej shranjena semena naj bi človeštvo uporabilo šele takrat, ko bi bilo zaradi porušitja biotske raznovrstnosti tako ogroženo, da drugače ne bi šlo.

Poslanstvo novega Centra za semenarstvo, drevničarstvo in varstvo gozdov Gozdarskega inštituta Slovenije (GIS) je veliko spodbudnejše, saj bodo v sodobnih laboratorijih in raziskovalnih prostorih strokovnjaki razvijali znanja, s katerimi bodo v času vse bolj izrazitih podnebnih sprememb in pogostejših ekstremnih vremenskih dogodkov pomagali ohranjati zdrave, odporne in trajnostne gozdove. V kleti lahko stavbe, ki je po načrtih arhitekturnega biroja Elementarna zrasla na Večni poti 2, bo namreč tudi semenska in genska banka drevesnih vrst. Le da ta ni vkopana v led, ampak se z ene strani nežno dotika gozda. Stara Ravnikarjeva stavba inštituta, ki je bil ustanovljen leta 1947, je postala premajhna, novo pa so lahko financirali s pomočjo evropskih sredstev za okrevanje in odpornost. »V centru bosta imela prostore oddelek za varstvo gozdov ter delno oddelek za gozdno fiziologijo in genetiko,« nam je med ogledom pojasnila direktorica GIS dr. Nike Krajnc.

Jedro stavbe je betonsko, vse preostalo pa je masivna lesena gradnja, za katero je bilo porabljenih 1400 kubičkov lesa. »Smisel gozdarstva je gospodarjenje z gozdovi, zato je prav, da les, ki smo ga s sonaravnim gospodarjenjem vzgojili v naših gozdovih, uporabimo za gradnjo, opremo in ogrevanje,« poudari sogovornica, ko nam razkaže prostore, kjer bodo laboratoriji, karantenska postaja in pisarne.

Po stopnicah se vzpnemo na streho. Tam nas čaka presenečenje. Iz zastekljenih rastlinjakov s štirimi komorami, v katerih bodo preizkušali različne pogoje za rast sadik, se razprostira prelep razgled na zeleni Rožnik, na drugi strani pa vidimo ves Vič. »Naša naloga je, da opazujemo, kaj se dogaja v naravi, in razmišljamo, kako gozdom pomagati, da bi postali čim odpornejši proti klimatskim spremembam,« pove dr. Krajnc. V sodobnejših prostorih jim pri tem želimo veliko uspeha.

veter

Biti mlad v teh časih pomeni iskanje ravnotežja med nešteto protislovji. Brezskrbnost in zabavo spremlja vseprisoten pritisk prihodnosti, na katerega pa mladi vedno znova reagirajo z željo po svobodi in ustvarjanju novih možnosti. Ideje zrastejo v projekte, spontano druženje s prijatelji pa postane temelj novih skupnosti, ki bodo oblikovale naše mesto tudi v prihodnosti.

»svež

IZA NAPOTNIK, 19, *glasbenica*
JON NAPOTNIK, 22, *novinar, špiker*

Brat in sestra sta se med osnovno šolo iz Zgornjega Kašlja preselila v center mesta. Ravno prav, da sta se lahko že kot najstnika naužila urbane scene, ki jo danes aktivno soustvarjata. Jon dela kot špiker in novinar na Radiu Študent, iz vrveža pa se rad umakne v gozd na Grajskem griču. Iza končuje Gimnazijo Poljane, piše pesmi, poje in igra kitaro, tudi na Metelkovi, kamor večkrat zvleče svojega brata. Pravita, da sta si precej različna, a se dobro poznata, tudi zaradi druženja v ljubljanskih kafičih.

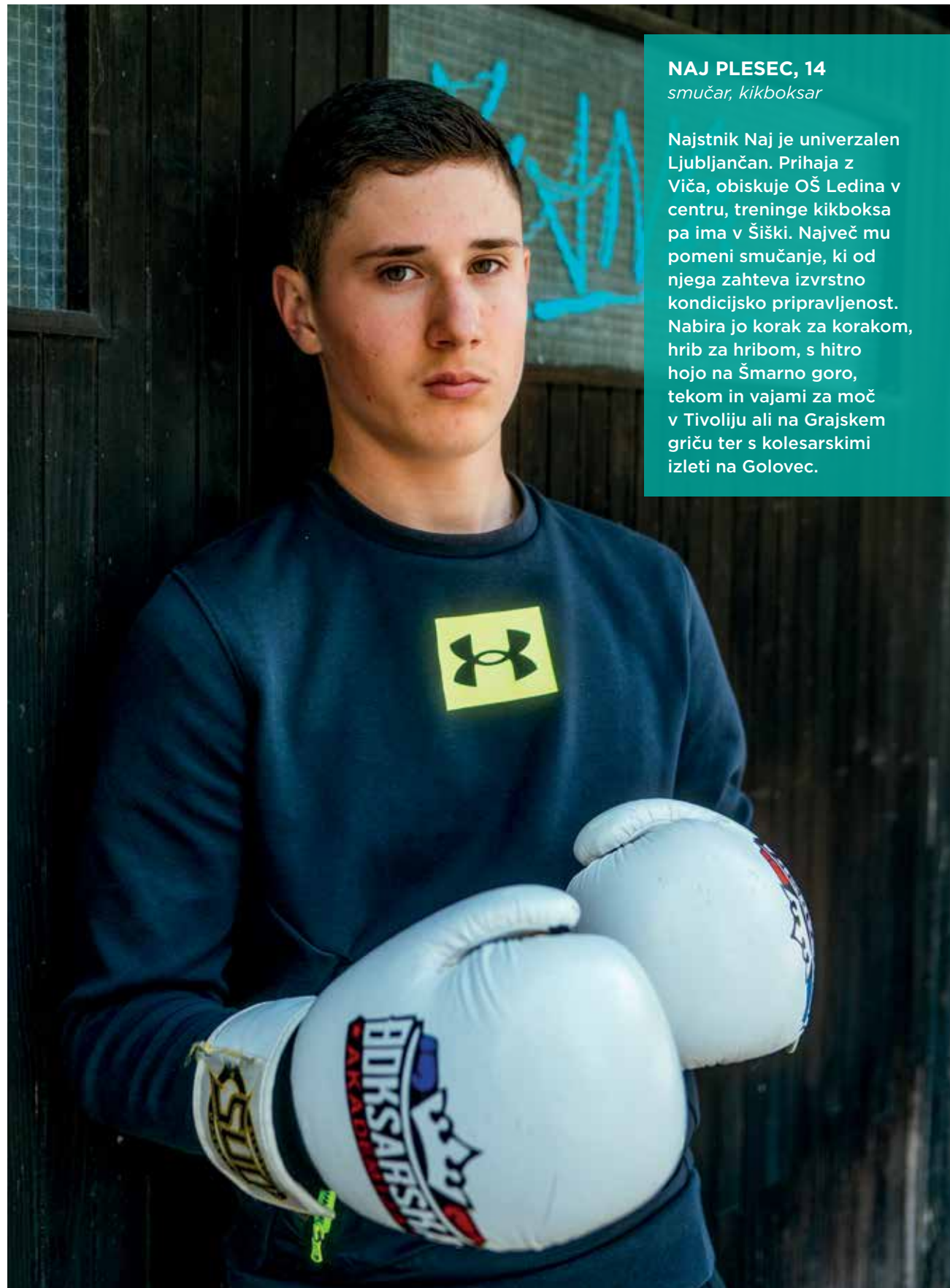
FILIP PAVŠEK, 24
debater

V svet debate ga je izstrelil debatni krožek na OŠ Maksa Pečarja v Črnučah, v okviru katerega je v devetem razredu postal državni prvak. Svojo pot je prek Gimnazije Bežigrad nadaljeval na mnogih domačih in mednarodnih turnirjih, Slovenijo je zastopal tudi na svetovnem prvenstvu. Danes živi v Šiški in kot mentor prostovoljcev dela za nacionalno debatno organizacijo ZIP – Za in proti, zavod za kulturo dialoga. Pogosto se vrača v Črnuče, kjer v Sračji dolini uživa v naravi ali pa gre na legendarne krofe v slaščičarno Rašica na Dunajski cesti 380.

KLARA KRACINA, 26
vizualna umetnica

Trnovčanka, ki dela kot samozaposlena v kulturi in končuje magistrsko nalogo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, je odločena nadaljevati svojo umetniško kariero. Rada ima avtonomne prostore, ker mestu dajejo dušo, umetniški in kritični misli pa prostor za razvoj, pa naj bo to Srednja šola za oblikovanje in fotografijo ali AKC Metelkova mesto.

NAJ PLESEC, 14*smučar, kikboksar*

Najstnik Naj je univerzalen Ljubljčan. Prihaja z Viča, obiskuje OŠ Ledina v centru, treninge kikboksa pa ima v Šiški. Največ mu pomeni smučanje, ki od njega zahteva izvrstno kondicijsko pripravljenost. Nabira jo korak za korakom, hrib za hribom, s hitro hojo na Šmarno goro, tekom in vajami za moč v Tivoliju ali na Grajskem griču ter s kolesarskimi izleti na Golovec.

GAL GROBOVŠEK, 26*oblikovalec, pesnik, glasbenik*

Prihaja iz Kranja, a že vrsto let živi na Poljanah in nima prav nobene želje po novi selitvi. S cimri se odlično razume, največ pa mu pomeni bogata ljubljanska kulturna scena. Kot oblikovalec med drugim dela za založbo Črna skrinjica, srečamo pa ga lahko na dogodkih Lude knjigarne na Trubarjevi cesti 51 ali literarnih večerih Ignor v klubu Channel Zero na Metelkovi ulici 4, kjer bere poezijo.

MILA FÜRST, 23, IN ZOJA BREŠČANSKI PLEŠKO, 22

selektorki glasbe

Ples in glasba ju povezujeta že skoraj 10 let. V prestolnico pod imenom Jupi Ter prinašata glasbo z vsega sveta in ustvarjata prostor, v katerem se ljudje sprostijo, zaplešejo in se dobesedno otresejo stresa, ki se jim nabira v bokih. V Gala Hali na Metelkovi imata serijske dogodke, srečamo pa ju lahko tudi v odmaknjenih kotičkih Ljubljane, v naravi, kjer se »šundr« utiša in se odpre pot refleksiji. Še posebej sta veseli tistih noči, ko je zrak tako čist, da se vidijo zvezde.

PRIMOŽ NOVAK, 24

kmetovalec

Pogovor s Primožem hitro razodene, kaj pomeni zelena Ljubljana v praksi. Njegov dan se začne okoli pol šestih zjutraj, ko se odpravi v hlev, kjer pomolze krave, nato pa skrbi za rastlinjak, travnike in polja. Poleg tega vodi domačo prodajalno, kjer ponujajo svoje pridelke in izdelke. Kmetijo v Savljah so imeli že njegovi stari starši, povpraševanja Ljubljančanov pa je dovolj, da posel gladko prehaja do mlajših generacij. V prostem času se rad sprehodi čez polja do Save, občasno pa ga lahko srečamo tudi v Slovenski filharmoniji na Kongresnem trgu 10.

**ANDRAŽ
STRAŽIŠAR, 21**
grafitar

Iz Črne vasi na Ljubljanskem barju se dnevno vozi v mestno jedro, kjer je eden ključnih ustvarjalcev urbane kulture. Iz fanta, ki je rad risal, je zrasel v izjemnega grafitarja, ki po naročilu grafitira po Sloveniji in tudi v tujini. Ustvarja vse od lastnih umetniških projektov pa do muralov na igrišču za balinčkanje. Njegova dela so trenutno (še) vidna v podhodu, kjer gre Kajuhova cesta pod železnico. Kadar ne grafitira, se ukvarja tudi z glasbo in »freestyla«.

KATJA PREDAN, 26
režiserka

Odraščala je v BS3, kjer si je nabrala vrsto prijetnih spominov na »henganje« na klopcah in neskončno pogovarjanje s prijatelji, kar jo še vedno navdihuje pri njenem filmskem ustvarjanju. Rada se zlije z lokalno skupnostjo in igra košarko na igrišču med bloki. Na AGRFT je diplomirala iz filmske režije, trenutno pa snema serijo o študentih, ki se sprašujejo, kaj zdaj – kaj bo njihov naslednji korak, ko bodo zapustili študentski dom v Ljubljani.

Peskovnik za dobro družbo

Mesto, v katerem se otroci dobro počutijo, je prijetno tudi za vse preostale prebivalce, zato se v prostore za varno in brezskrbno igro vlaga veliko truda.

Vsak otrok mora imeti svoje najljubše igrišče. No, lahko jih ima tudi več, saj je na enem najboljši tobogan, na drugem največji peskovnik, na tretjem pa gugalnica, ki te ponese najvišje. Ampak eno je domače, ker se tam igrajo tudi sosedji in otroci iz vrtca. Mamica in očka tam klepetata z drugimi starši ali starimi starši, domov pa prideta pomirjena, saj njuni mulčki očitno niso edini, ki ne jedo ničesar, kar je zelene barve.

MOL skrbi za več kot 200 javnih otroških igrišč, vsako leto pa jih obnovi ali na novo uredi približno 15. Vsak bi rad videl, da bi vsi otroci v mestu čim prej dobili nova igrala, a vseh naenkrat ni možno zamenjati. Bo pa vsako igrišče prej ali slej prišlo na vrsto. Pri prenovi upoštevajo pobude in potrebe meščank in meščanov, ideje pa usklajujejo tudi s četrtnimi skupnostmi. Največkrat gre za zamenjavo dotrajanih igral in odpravo poškodb. Življenjska doba lesenih igral, denimo, je ob normalni uporabi od 12 do 15 let.

Med najbolj obiskanimi mestnimi igrišči je gotovo Severni mestni park pri Zupančičevi jami, ki je pravzaprav pristanišče za gusarje ali ribiče, saj ima svetilnik, dve ladji in lesene valove, po katerih včasih tekajo mali pirati, včasih pa na njih počivajo utrujene mamice. Manjša ladja je jadnica, odlična za drzne odprave okoli sveta, večja pa je ladja, ki je iz »ladjedelnice« pred kratkim prišla čisto nova. Razpnite jadra in ujemite veter, mimo Savskega naselja boste odpluli v širni beli svet. Ali vsaj do Šmartinskega parka, kjer lahko privežete svojo barko na plezalno pajkovo mrežo in odhitite k najvišjemu otroškemu toboganu v mestu. Zanj je

treba zbrati kar precej poguma. Morda ga morajo celo več zbrati očki in mamice, ki jih tako skrbi za naraščaj, da skupaj z njim plezajo gor. Kljub višini je plezalno ob pravilni uporabi varno. Kot vsa podobna igrala tudi to spodbuja otroke, da presežejo svoj strah in se razveselijo premaganega izziva. Potem pa odpeljejo nekaj krogov s poganjalčkom po progi za bodoče Pogije in se zaženejo v peskovnik z vodo. Nič hudega, če pridejo domov mokri in blatni, medtem ko se bodo utrujeni dobro naspali, bo pralni stroj odstranil umazanijo.

Mestna otroška igrišča so glede na število otrok, ki ga obiskujejo, in zahtevnost vzdrževanja razvrščena v kategorije. V prvi kategoriji, na primer, so najbolj obiskana igrišča, ki jih ekipe JP Voka Snaga čistijo vsak dan. Med njimi je denimo tisto v družinskem parku Muste z dvema velikima igraloma, kjer odrasli vidimo lesene hišice, vrvi in tobogane, otroci pa dva viteška gradova, v katerih spita strašna zmaja. Do njunega zaklada se lahko prebijajo le najpogumnejše junakinje in junaki, tudi tisti z gibalnimi oviranostmi. Ob igrišču je sprehajalna pot, ki teče vzporedno z urno Ljubljaničo, kdor je ne more dohiteti, pa si lahko odpočije na klopi na obrežju.

Otroško igrišče je tudi v središču mesta, samo opazili ga verjetno niste, ker ga tako kot Muste objema zelenje. Poleg gugalnic, peskovnikov in lesenih plezal je v Argentinskem parku še majhna plezalna stena za velike podvige, zraven pa je fitness na prostem, kjer se lahko igrate tudi dedki in babice. Medtem ko krepite svoje mišice, imate vnuke še vedno na očeh. Brez skrbi, se bodo že sami dogovorili, kdo bo prvi na vrsti za tobogan. To

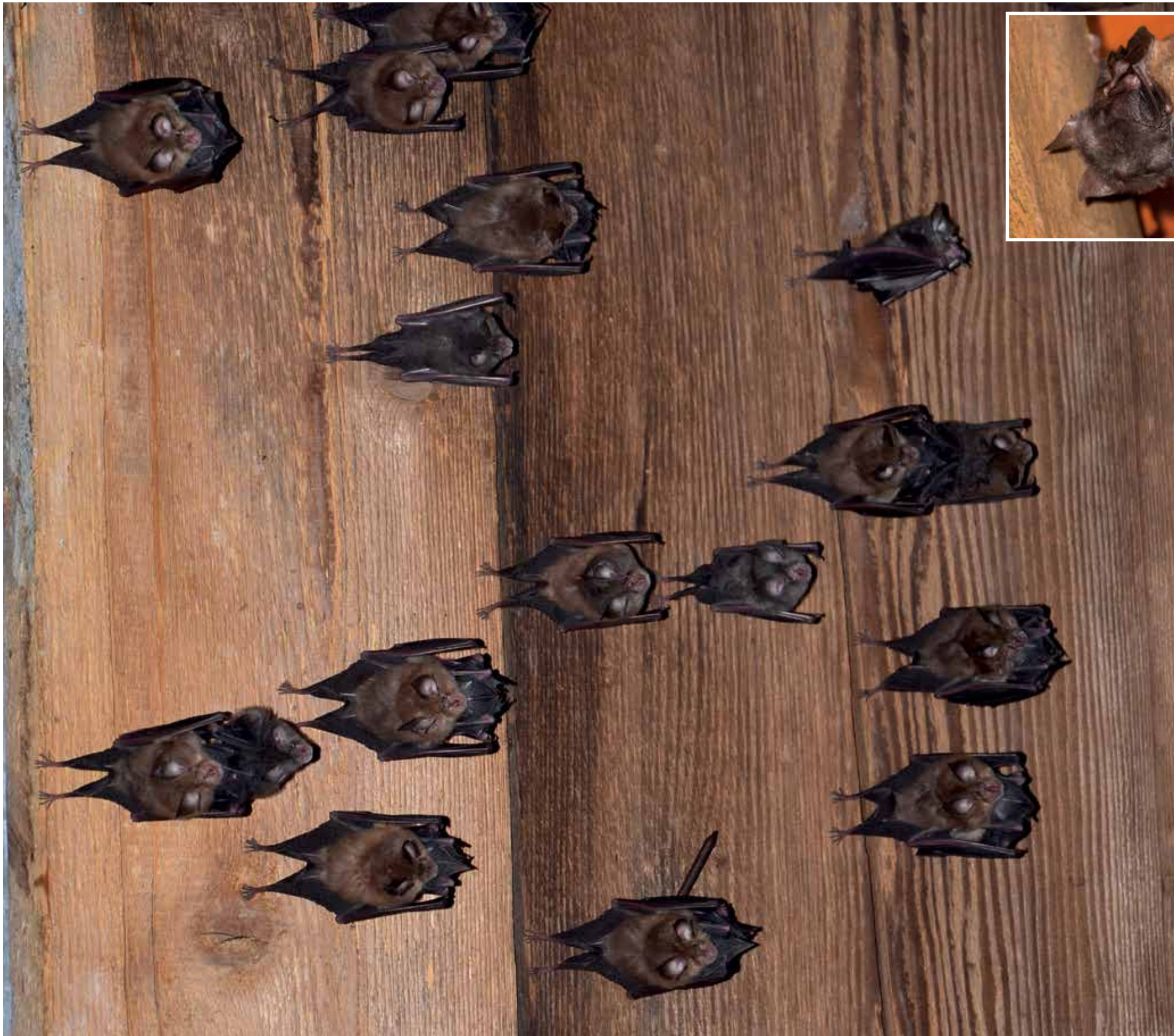

je večšina, ki jim bo v življenju prišla še kako prav. Več otrok jo bo osvojilo, bolje bodo sodelovali tudi kot skupnost v prihodnosti.

To je pravzaprav smisel vseh igrišč v našem mestu. Varna in zabavna igra, ki spodbuja gibalni in miselni razvoj, pa tudi pridobivanje družabnih veščin, s katerimi bodo današnji brezskrbni otroci nekoč oblikovali našo družbo. Uporaba vseh teh površin je brezplačna in namenjena vsem otrokom. Tudi uporaba majhnega igrišča v Parku Arturo Toscanini pri križišču Jamove ceste in Langusove ulice, ki ga v toplem delu leta rade obiskujejo družine z Viča. Na otroških igriščih so v popoldanskih urah seveda dobrodošli tudi mladostniki, ki si imajo toliko povedati, jih pa v imenu malčkov prosimo, da za sabo pustijo urejeno okolico. Konec koncev je od takrat, ko so tudi sami plezali na tobogane, v peskovniku delali potičke in na gugalnicah lovili nebo, minilo le nekaj let.

MOL SKRBI ZA VEČ KOT 200 JAVNIH OTROŠKIH IGRIŠČ, VSAKO LETO PA JIH OBNOVI ALI NA NOVO UREDI PRIBLIŽNO 15.

KORISTNI SOSEDJE

Na podstrehah našega mesta lahko naletite na malega podkovnjaka, eno od vrst netopirjev. Ljudem niso nevarni, so pa skrivnostni in celo koristni sosede.

Nekateri ste ob večernih spreho-
dih, obisku zapuščenih stavb
in podstrešij, celo jam, zago-
tovo že kdaj opazili vsaj obris netopir-
jev. Morda te skrivnostne nočne letalce
poznate tudi iz filmov ter vam vzbuja-
jo strah in nelagodje ali pa občudovanje
in radovednost.

Mali podkovnjak je majhen netopir
s širokimi zašiljenimi uhlji, ki v mirovanju
značilno visi s stropa in po obliki spo-
minja na hruško. Takrat so ti netopirji
lahko popolnoma oviti v svoje prhuti,

prepoznamo pa jih tudi po značilnih pod-
kvastih strukturah okoli smrčka. Te jim
omogočajo učinkovito choloakacijo, tj.
orientacijo po prostoru ob pomoči zvo-
ka. Tako lovijo tudi žuželke, s katerimi
se prehranjujejo. Zato ni bojazni, da bi
pili kri ljudem, poleg tega pomembno
prispevajo k uravnavanju populacij
žuželk. Njihovi iztrebki, imenovani gva-
no, posledično vsebujejo veliko dušika
in so lahko odlično gnojilo. So počasni,
vendar spretni letalci, ki se prehranjuje-
jo pretežno v gozdovih, na poti do pre-
hranjevališč pa večinoma letijo le nekaj
metrov nad tlemi. Njihova prisotnost tako
nakazuje mestno okolje z ohranjenimi
gozdnimi površinami.

Mali podkovnjak je najmanjša vrsta
podkovnjakov v Evropi z razponom prhu-
ti le okoli 20 centimetrov. Med visenjem
v dolžino merijo približno toliko kot nos
odraslega človeka. Vse podkovnjake pre-
poznamo po visenju s stropa tako, da se
ga dotikajo le z nožnimi kremplji.

So prebivalci podstrešij, cerkvenih
zvonikov, gradov in opuščenih stavb.
Porodniške skupine samic izbirajo topla
in prostorna podstrešja, pogosto cerkve-
na. Jeseni se preselijo v jame, opuščene
rudnike ali kleti, kjer nato zimo preživi-
jo v hibernaciji. Ker v zatočišča vstopajo
med letenjem, morajo biti vhodne odpr-
tine za male podkovnjake velike vsaj 30
centimetrov. Če torej opazite netopirje
v špranjah ali za opaži, gre za druge vrste.

**MED VISENJEM V
DOLŽINO MERIJO
PRIBLIŽNO TOLIKO
KOT NOS ODASLEGA
ČLOVEKA.**

Pa še to. V Sloveniji je bil najden
tretji najstarejši poznani mali podkov-
njak na svetu, ki je bil star najmanj 22
let. Povprečna starost živali v porodniških
skupinah je sicer od štiri do pet let.

Prebivalci Ljubljane! Imate doma
netopirje? Morda veste za zapuščeno
zgradbo ali cerkev, v kateri prebivajo? V
Slovenskem društvu za proučevanje in
varstvo netopirjev bodo veseli vašega
sporočila. Posebej jih zanimajo opažanja
malega podkovnjaka. Pišete jim lahko na
netopirji@sdpvn-drustvo.si,
pokličete na Netopirofon (068/650
090) ali jim pustite sporočilo na njihovih
profilih na družbenih omrežjih. Če
je mogoče, priložite tudi fotografijo.
Opozorilo: na telefonsko številko
ne pošiljajte SMS- ali MMS-sporočil,
saj delujejo zgolj klici. Fotografije
in sporočila pošljite prek e-pošte.

Z biciklom okoli mesta

Dokaz, da znamo Ljubljančanke in Ljubljančani premagati temo in iz nje priti še boljši, je 32 kilometrov in pol dolga pot okoli našega mesta. Speljana je tam, kjer ga je 1171 dni med drugo svetovno vojno obdajala ograja iz bodeče žice, ki je ljudem preprečevala vstop v mesto in izhod iz njega. Danes na njej najdemo svobodo in mir, pa tudi malce mestnega vrveža.

Pot ob žici, Pot spominov in tovarništva, sem začela za Bežigradom pri AMZS na Dunajski 128a. S kolesom sem zapeljala po deloma asfaltirani, deloma peščeni poti, označeni s smerokazi in okroglimi kovinskimi tlakovci, na katerih piše POT, kar je njeno okrajšano ime. Ponekod oznake izginejo, zato sem večkrat krenila v napačno smer in se vračala.

Peljala sem se ob Stadionu Stožice pa Gramozni jami in mimo Žal odvihrala do Novih Jarš. Tam je treba pri OŠ Jožeta Moškriča in Vrtcu Jarše zaviti med bloke in naprej do trgovskega centra Mercator na Beblerjevem trgu 2. POT se nadaljuje proti Polju, skozi katero vodijo dolgi peščeni drevoredi s sveže olistanimi drevesi, večinoma kostanji. Bil je precej vetroven in dokaj svež ponedeljek, tako da sem si pod kratke kolesarske hlače oblekla pajkice, pod čeladno pa mi je trak ščitil ušesa. Na poti ni bilo veliko ljudi, večinoma starejše ženske in sprehajalci psov. Ob poti posejane klopce so bile prazne, zaradi vetra nihče ni posedal na njih.

Pred Fužinami sem zapeljala še skozi lep brezov drevored. Nekatera drevesa so zrasla že visoko, vmes pa so na novo posajena mlada. Na Fužinah je treba čez znamenit Fužinski most nad Ljubljano, potem pa nekaj časa vozimo ob reki. V ozadju se že riše Golovec.

Moram priznati, da še nikoli nisem bila na Golovcu, niti peš, kaj šele s kolesom. Ob vznožju mi je kar sapo vzelo. Pred mano je bila strma ovinkasta pot, ki je s premalo

kilometri kolesarjenja v nogah nikakor ne bi zmogla. Ni mi preostalo drugega, kot da sem kolo potiskala navkreber. Uf! Kasneje sem nekje zasledila, da je s kolesom na Golovec bolje iti po asfaltirani cesti – žal prepozno. Med napornim vzpenjanjem mi je nasproti prišel možakar s palicami. Vprašala sem ga, ali je še daleč do vrha. »Šele na pol poti ste,« mi je odvrnil, češ, kaj pa hodiš, če ne zmoreš. Šla sem naprej in prišla do vrha, potem pa se s kolesom spustila dol na asfaltirano cesto, ki me je v Spodnjem Rudniku pripeljala na Dolenjko. Oznak POT ni bilo nikjer, tako sem nadaljevanje prestavila na naslednjič in se precej utrujena odpeljala domov.

Drugo polovico sem prekolesarila v obratni smeri urinega kazalca, ampak ne v celoti. Vreme je bilo sončno in toplo. Spet sem začela pri AMZS, a na drugi strani Dunajske ceste. Peljala sem se skozi industrijsko cono Šiška po peščenih drevoredih ob Litostrojki cesti, kjer kraljujejo vrtičkarji. Prečkala sem Celovško in med bloki spet iskala talne oznake. V Kosezah pot vodi mimo bajerja in se nadaljuje ob potoku Mostec, kjer kostanjevi drevoredi dajejo prijetno senco. Srečala sem tekače, mamice in očke z vozički ter več starejših, ki so posedali na klopcih in se gredli na soncu. Na drugi strani Tržaške ceste se začne viški del makadamske poti. Spremlja jo Mali graben, ki je res prijeten. Sledijo Murgle, kjer domačini vzorno skrbijo za svoje vrtove. Vse cveti in omamno diši. Ustavila sem se v bifeju ob Teniškem centru Murgle na Mokriški ulici 52, potešila žejo in se mimo gasilskega doma odpravila nazaj domov.

GRAMOZNA JAMA

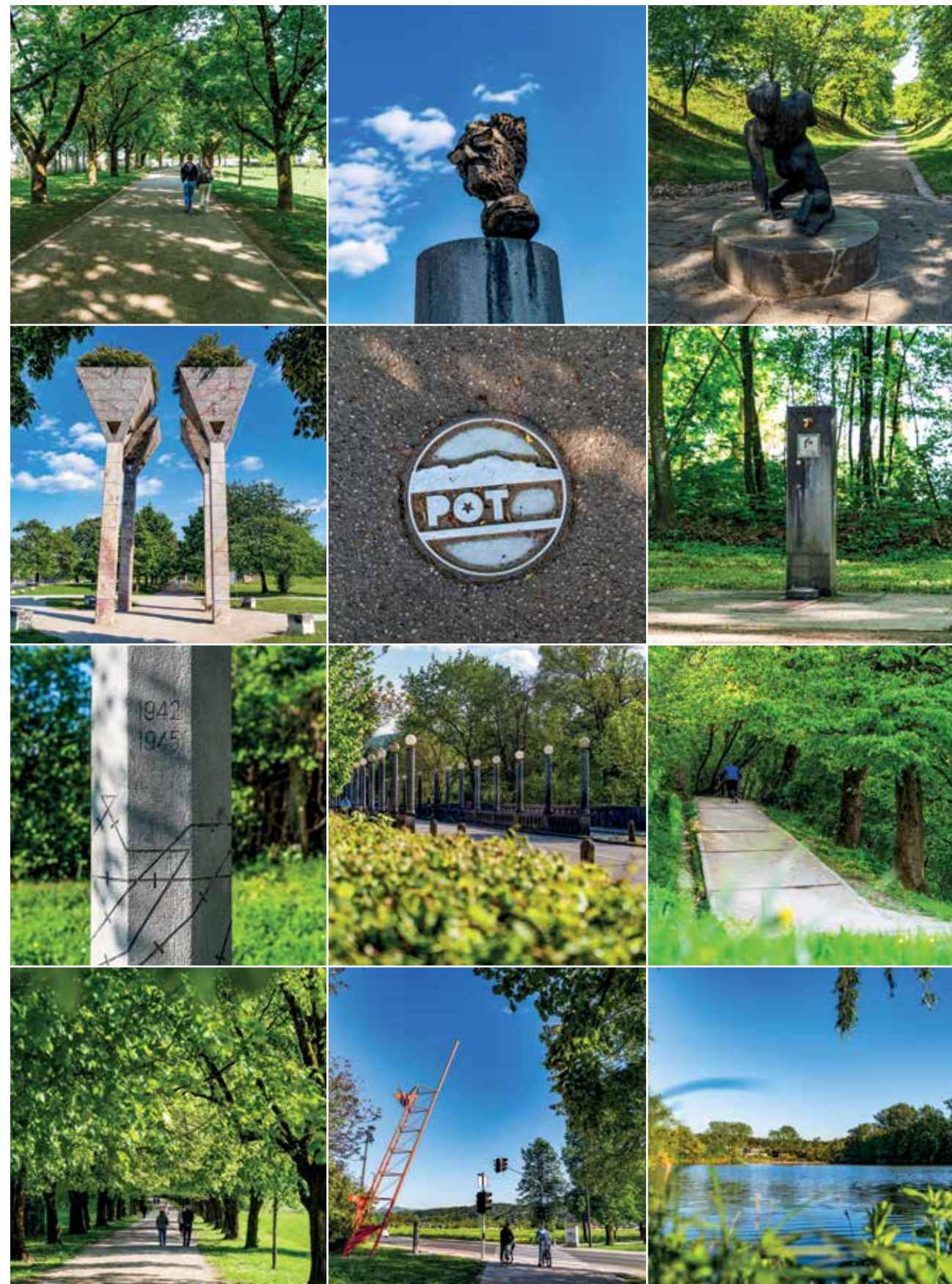
Nedaleč od Žal so med letoma 1942 in 1943 v jami za kopanje gramoza italijanski vojaki streljali talce. Umrtili so jih najmanj 185, med žrtvami je bil tudi slikar in karikaturist Hinko Smrekar. Izbirali so jih naključno, brez dokazane krivde, češ da so komunisti. Mnogi med njimi so ostali neznani.

FUŽINSKI MOST

Most čez Ljubljano je bil za časa Janeza Vajkarda Valvasorja lesen. Leta 1978 so ga rekonstruirali, a so ga zaradi dotrajanosti in neustreznosti morali kmalu porušiti. Zdajšnji most so začeli graditi leta 1986 po načrtih arhitekta Petra Gabrijelčiča. Zasnoval ga je skladno z bližnjim gradom in elektrarno Fužine.

GOLOVEC

Priljubljena izletniška točka je nadaljevanje Rožnika in Grajskega griča. Njegov najvišji vrh je Mazovnik, ki meri 450 metrov, sledita Črni hrib s 442 metri in Golovec s 413 metri. Večina hriba je prekrita z gozdom, v katerem rastejo rdeči bori in mogočne smreke, v osrednjem delu tudi bukev. Z Astronomsko-geofizikalnega observatorija Golovec pa lahko opazujete vesolje in zvezde v njem.

PO STOPINJAH MOJSTRA PLEČNIKA

Otroškim, mladim in vsem drugim radovednim glavam je namenjen družinski festival Plečnikov dan. 23. maja vas skrbniki in ljubitelji Plečnikove dediščine vabijo, da se jim pridružite pri raziskovanju Plečnikove simbolne osi – od Ljubljanskega gradu do Tivolija (ali obratno). Na pomembnih točkah ob poti vas bodo čakali arhitekturni izzivi in ustvarjalne postaje, kjer boste skupaj risali, gradili, tiskali, poslušali, raziskovali, telovadili, ustvarjali in se zabavali, ob tem pa zbirali žige in sodelovali v nagradni igri. Udeležba je brezplačna, program pa si lahko podrobneje ogledate na plecnikovdan.si.

Mesto po meri ljudi

Ravno v času, ko nastaja nova vizija razvoja Ljubljane za prihodnji dve desetletji, smo dobili slovenski prevod svetovne knjižne uspešnice Mehko mesto. Njen avtor David Sim, eden vodilnih sodobnih urbanistov, je bil pred kratkim na obisku pri nas na konferenci Urban Future, njegovi koncepti »mehkega« načrtovanja pa bodo sooblikovali tudi naše mesto, da bo odporno proti izzivom in prijetno za življenje. Sim v knjigi poudarja, da bistvo kakovostnega bivanja ni v spektakularni arhitekturi in visoki tehnologiji, ampak v bližini storitev in ljudi, s katerimi imamo dnevne opravke. Njegova vizija mehkega mesta vključuje premišljeno načrtovanje, ki je odporno proti vremenskim vplivom, hkrati pa spodbuja povezovanje skupnosti. Z idejami o ozelenitvi mesta in ustvarjanju kakovostnih javnih površin je Mehko mesto pravzaprav manifest. Opominja nas, da so najuspešnejša mesta tista, ki se prilagajajo potrebam prebivalcev. Knjigo, ki je v prevodu Andreja Kurilla izšla pri Urbanističnem inštitutu RS v sodelovanju s podjetjem Corwin, naročite na uirs.si.

Prisluhnite mojstrom kitare

Na Festivalu kitare, ki je od lani novinec v našem mestu, boste letos lahko spet uživali ob poslušanju vrhunskih domačih in tujih kitaristov, organizatorji pa vas vabijo tudi na delavnice in mojstrske tečaje, kjer boste lahko izurili svoje spretnosti prebiranja strun. Poleg klasičnih koncertov pripravljajo še koncerte za otroke, pa tudi koncerte ob kavi v kavarni Črno zrno na Gornjem trgu 17. Festival se bo začel 21. maja na večnamenski kulturni točki

Gornji oder na Gornjem trgu 12 s koncertom nadarjene dijakinje 4. letnika Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana Julije Bučan in priznanega slovenskega glasbenika Izidorja Erazma Grafenauerja, prav tam pa se bo tudi zaključil s kitarskim fitnessom. Program festivala in vstopnice najdete na ljubljanaguitarfestival.com.

NA GRAD PRIDE ZMAJ

V spomin na dan, ko je tedanji župan Ivan Hribar od državnih oblasti odkupil Ljubljanski grad in ga rešil pred propadom, ste 16. in 17. maja vabljeni na Grajske dneve, veliko zabavo s pestrim doživetjem zgodovine. Sobota bo posvečena mitom in legendam o zmajih. Udeležili se boste lahko delavnic, si ogledali predstave in točke z ognjem, grad pa bo obiskal tudi poseben gost z Daljnega vzhoda – kitajski zmaj. V nedeljo pa boste lahko raziskovali skrite grajske koticke in si brezplačno ogledali vse vsebine, kar jih ponuja grad. V srednjeveškem taboru si boste denimo lahko ogledali viteški turnir, nastope sokolarjev, metalce zastav, animacije, ulične predstave in še veliko zanimivosti iz viteškega in cesarskega življenja. Vsi dogodki na Grajskih dnevih so brezplačni, program pa si oglejte na ljubljanskigrad.si.

Prestopite meje domišljije

Lani je hitro zmanjkalo vstopnic za največji, najboljši, najbolj razvpit geekovski dogodek v deželi, zato se letos podvizajte in si na nmn.si kar zdajle zagotovite mesto na konvenciji ljubiteljev fantazije in znanstvene fantastike, ki ji po domače rečemo Na meji nevidnega. 23. in 24. maja se bo v petih dvorinah Gospodarskega razstavišča na Dunajski cesti 18 zvrstilo več kot 50 gostov, organizatorji pa pričakujejo več kot 5000 obiskovalcev, ki bodo prišli odkrivat najnovejše trende v žanrski literaturi, prisluhnit pogovorom o filmih, igrah ali usodi vesolja in se predvsem zabavati v odlični družbi. V soboto ob 10. uri boste tam lahko spoznali britanskega pisatelja mladinske fantazije Jonathana Strouda, avtorja priljubljene knjižne serije Lockwood & Co. Program konvencije, ki jo je najboljše doživeti v cosplay kostumu, si v celoti oglejte na omenjeni spletni strani.

Rock matineja

V Kinu Šiška na Trgu prekomorskih brigad 3 se začena svež cikel CikCak koncertov za mlada ušesa. Prvi bend, ki bo otrokom in učencem do 9. razreda osnovne šole zaigral v terminu, prilagojenem njihovemu urniku, bo 17. maja Koala Voice. Špili, ki se bodo začeli ob 17. uri, ohranjajo visoko umetniško in produkcijsko raven, soorganizatorke iz glasbene agencije Lama pa želijo z njimi mlade spodbuditi k razumevanju glasbe kot procesa sodelovanja med ustvarjalci, tehnično ekipo in organizatorji. CikCak koncerti so tako pomemben prispevek k vzgoji nove generacije občinstva in morebitnih rockerskih zvezd. Vstopnice za svoje mulčke kupite na kinosiska.org.

Razmislek o ženskem delu

Do 21. junija si v Muzeju novejši in sodobne zgodovine Slovenije na Celovski cesti 23 oglejte razstavo Ženske in delo med tradicijo in modernizacijo: obdobje zgodnjega socializma, ki osvetljuje izkušnje tega minulega časa in poznejših družbenih sprememb s poudarkom na razlikah med urbani in ruralnimi okolji ter prepletanju dela, migracij in vsakdanjega življenja. Avtorice razstave, ki jo je MNSZS pripravil v sodelovanju s Filozofsko fakulteto Univerze v Ljubljani in Znanstvenoraziskovalnim centrom SAZU, so posebno pozornost namenile solidarnosti, družabnosti in dinamiki med delovnim in prostim časom, v ospredju pa so tudi politične in družbene spremembe, ki so oblikovale ženske izkušnje v tem obdobju. Več informacij o razstavi najdete na muzej-nz.si.

V ČETRTHNIH SKUPNOSTIH SE DOGAJA. PRIDRUŽITE SE!

CENTER

Moč števil skozi prizmo numerologije

Udeleženci srečanj se učijo, kako na podlagi imena in datuma rojstva izračunati ključne osebnostne informacije, značaj, ustvarjalnost, izzive, ki čakajo določeno osebo, kaj ji prinaša leto na osebni ravni, kakšni so njeni življenjski cikli in še marsikaj zanimivega. Predhodne prijave so zaželenne na nikolisam@gmail.com.

20. maja od 16.30 do 18. ure
Zarnikova 3, pritličje

DRAVLJE

Dravljefest

Vabljeni na Dravljefest – praznik lokalnih društev, medgeneracijskega druženja in zabavno-športnega dogajanja.

30. maja od 14. ure naprej
Športno igrišče OŠ Miška Kranjca

JARŠE

Telovadba za starejše

Judo klub Sokol v sodelovanju s ČS Jarše vabi na telovadbo za starejše.

21. maja ob 17. uri
Ob železnici 14

MOSTE

Moščanski dan

ČS Moste vabi na tradicionalni Moščanski dan, ki je namenjen druženju in krepitvi medsosedskega odnosa. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno, v slabem vremenu pa prireditve odpade.

2. junija od 17. do 19. ure
Parkirišče pred enoto TE-TOL –
Toplarniška ulica 19

POLJE

Dan Četrtnih skupnosti Polje

Na praznovanju Dneva ČS Polje vas čakajo pester program ter pevski in plesni nastopi, ki jih bo zaokrožil nastop ansambla Topliška pomlad. Na stojnicah bodo svoje aktivnosti predstavljala društva in organizacije.

23. maja ob 14. uri

Zajčja dobrava, trata za gostiščem

POSAVJE

Čaj ob petih

Tedenska srečanja s Humanitarnim društvom Nikoli sam, ki vključujejo pogovore, ročno ustvarjanje in igranje družabnih iger (tarok, šah, človek, ne jezi se ...), so namenjena vsem generacijam.

Vsak četrtek od 17. do 19. ure
Bratovševa ploščad 30, kabinet 2
v kletnem delu stavbe

ROŽNIK

Igre devetdesetih

Humanitarno društvo Kralji ulice vabi na Igre devetdesetih, na katerih bodo obudili igre, ki smo se jih igrali včasih. Bile so preproste, a polne smeha, gibanja in druženja, saj so otroci z malo domišljije ustvarili neskončno zabave.

25. maja od 15. do 18. ure
Paviljon Jureta Robežnika,
Pot Rdečega križa 76

SOSTRO

45. Molniški tek

ŠD Zadvor vabi na 45. Molniški tek, katerega trasa poteka po čudovitih travnikih, gozdnih poteh in makadamu. Prijave zbirajo na prijavim.se (do 15. maja) in osebno na dan dogodka.

17. maja ob 10.10 (gozdni tek), ob 10.30 (otroški tek) in ob 11. uri (preostale kategorije)
Pri Zadržnem domu Zadvor

ŠENTVID

Letni koncert folklorne skupine Emona

Novi spomini

Člani folklorne skupine Emona bodo zaplesali folklorne plesne, pridružili se jim bodo tudi najmlajši, dogajanje bodo popestrili tamburaši.

6. junija ob 19.30
Ljudski dom v Šentvidu,
Prušnikova ul. 99

ŠIŠKA

Dnevi ČS Šiška

Vabimo vas, da se udeležite Dnevov ČS Šiška, ki so namenjeni vsem generacijam. Koledar dogodkov je objavljen na spletni strani ljubljana.si/si/mestna-obcina/cetrtn-skupnosti/siska.

Maja in junija

Različne lokacije v ČS Šiška

ŠMARNI GORA

Delavnica o srčno-žilnem zdravju in temeljnih postopkih oživljanja

Na delavnicah, ki jih pripravljamo v sodelovanju z društvom Za življenje, se udeleženci naučijo, kako prepoznati srčni zastoj ter kako pravilno ukrepati z masažo srca in uporabo avtomatskega zunanega defibrilatorja (AED). To izjemno pomembno znanje lahko v kritičnih trenutkih reši življenje.

21. maja ob 18. uri

Dvorana Doma gasilcev in krajanov,
Pločanska ulica 8

TRNOVO

Dan sosedov

Društvo upokojencev Trnovo in ČS Trnovo vabita na kulturno prireditev Dan sosedov, na kateri bodo sodelovali učenci OŠ Livada in Glasbene šole Vič - Rudnik, člani pevskih zborov DU Trnovo in DU Kozarje, pesnik Ivan Lisac in povezovalka Tatjana Mervič.

3. junija ob 17. uri
Cerkev sv. Janeza Krstnika –
župnijski vrt, Kolezijska 1

Novice, različne informacije in tudi mesečni napovednik vseh dogodkov v četrtinskih skupnostih na območju MOL so na voljo na ljubljana.si/si/mestna-obcina/cetrtn-skupnosti.

Vsi navedeni dogodki so brezplačni.

Odlično, ampak ne zasoljeno

Mize pod staro lipo na Borštnikovem trgu so na sončen spomladanski dan polne zadovoljnih obrazov, ki so pravkar pojedli odlično kosilo, ne da bi bilo zanj treba obrniti vse žepe. Pa smo k eni od njih prisledli še mi.

Z malce domišljije in samozvesti Igriška ulica spominja na Pariz. Na vogalu križišča z Gregorčičevo ulico je na številki 10 bar LivingRoom Lounge, kjer strežejo vse od napitkov z matcho do aperola. Spomladi in poleti pijače, sendviče, rogljičke in druge prigrizke prinesejo čez cesto na trg pod Ferantovimi bloki, kjer za mizami pod visokima lipama svet rešujejo razne umetniške, novinarske in zdravniške duše, pa tudi kakšen pomemben uslužbenec iz bližnjih vladnih in predsedniških uradov, ki si pride malo oddahniti od napetega političnega dogajanja.

V tem boemskem lokalčku, iz katerega je dober polkrožen razgled na ves bečirk, se gostje tako dobro počuti, da so lastniki nekaj korakov stran,

na Borštnikovem trgu 2, odprli njegovo depandanso po imenu Table by LivingRoom. Pustimo zdaj komplicirana tuja imena, bolj pomembna je jedača, s katero so v zelo kratkem času navdušili domačine in druge, ki si hodijo služiti kruh v ta del centra. Vsi se namreč strinjajo, da se da tu za zelo spodobno ceno pojesti izjemno okusno in nasitno malico, ki je povrh še paša za oči. »Pri nas je vsak dobrodošel, zato se trudimo, da bi bila cena sprejemljiva za vse,« nam je na vprašanje, kako jim uspe skuhati tako dobre jedi po ne preveč zasoljenih cenah, odgovoril Uroš Belina, eden od štirih partnerjev, ki so se lotili tega podviga. »Nismo ne restavracija, ne brunch, ne bistro, ker smo pravzaprav vse to. Pripravljamo zajtrke, malice, kosila in večerje, z veseljem pa pogostimo tudi zaključene družbe.«

V prostorih nekdanjega študentskega servisa se je v zadnjih letih zamenjalo kar precej najemnikov. Tokrat pa ima človek občutek, da je res nekaj drugače. Manj pretenciozno in bolj domače. Na dnevnem jedilniku so jedi, ki jih vsi poznamo – čufte, pečena piščančja bedra, telečja pečenka,

spomladanska enolončnica, file lososa in podobne dobrote, ampak vse pripravljene in postrežene s posebno pozornostjo. Kuhar David Popovac nam je prijazno razkril njihov skrivni recept za zadovoljne goste: »Res se potrudimo, da je vsaka jed na nivoju. Nočemo delati klasičnih malic s pomfrijem in dunajcem, ampak vsak krožnik naredimo tako, kot da bi prišli v restavracijo z menijem à la carte.«

Tako kot matična enota ima tudi Table by LivingRoom svoj vrt pod lipo, samo da je ta najstarejše drevo v mestu. V zavetju njene sence se lahko začnete mastiti že s poširanimi jajci ali kakšnim drugim krepkim zajtrkom, nato pa nadaljujete vse do lahke večerje, ki vam bo na krožniku prinesla sveže morske sadeže, šparglje ali slovenske jedi na malce drugačen način. »Hrano imamo lokalno in sezonsko. Glede na to, da nismo v strogem centru, kuhamo bolj za ljudi, ki tu živijo in delajo, vsake toliko časa pa k nam zaneše tudi turist.« Zato tudi ime Table oziroma miza, h kateri lahko prisede vsak gost, ki zna uživati v vsem dobrem, kar nam prinese življenje.

OBDANA SAMO S PRIJATE LJSTVOM.

Drage Ljubljančanke, dragi Ljubljančani,
iskrene čestitke ob mestnem prazniku!

V Ljubljani 9. maja slavimo dan zmage nad fašizmom
in nacizmom, največjim zlom 20. stoletja.

Slavimo pogum naših prednikov, ki so se junaško uprli
okupatorju in Ljubljano osvobodili bodeče žice.

Zaradi njih danes živimo v svobodni Ljubljani, mestu heroj.

Solidarnost, tovarištvo in spoštovanje za nas niso le besede,
ampak način življenja.

Srečno, draga Ljubljana!

Zoran Janković,
župan Mestne občine Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

